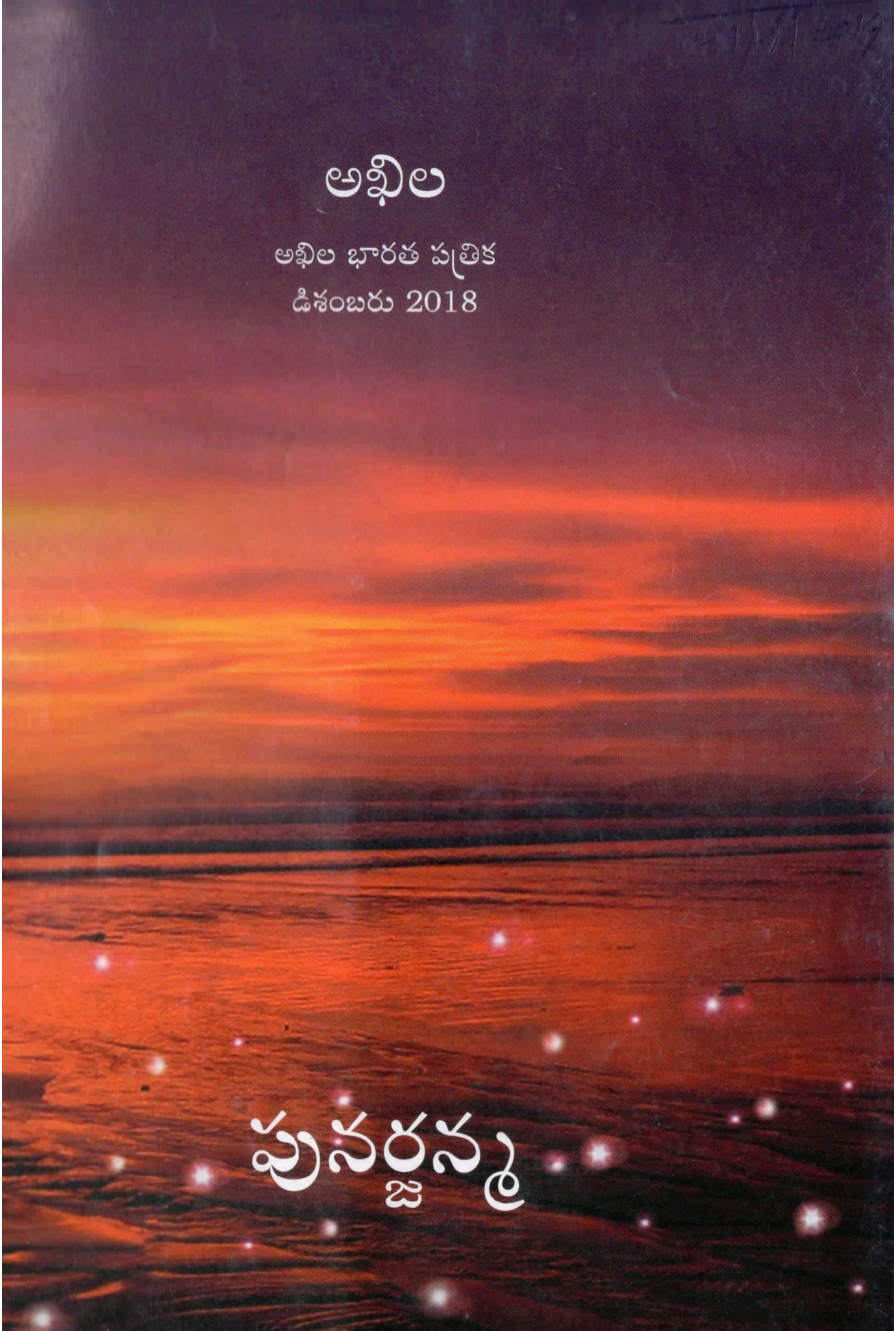
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిశంబరు 2018

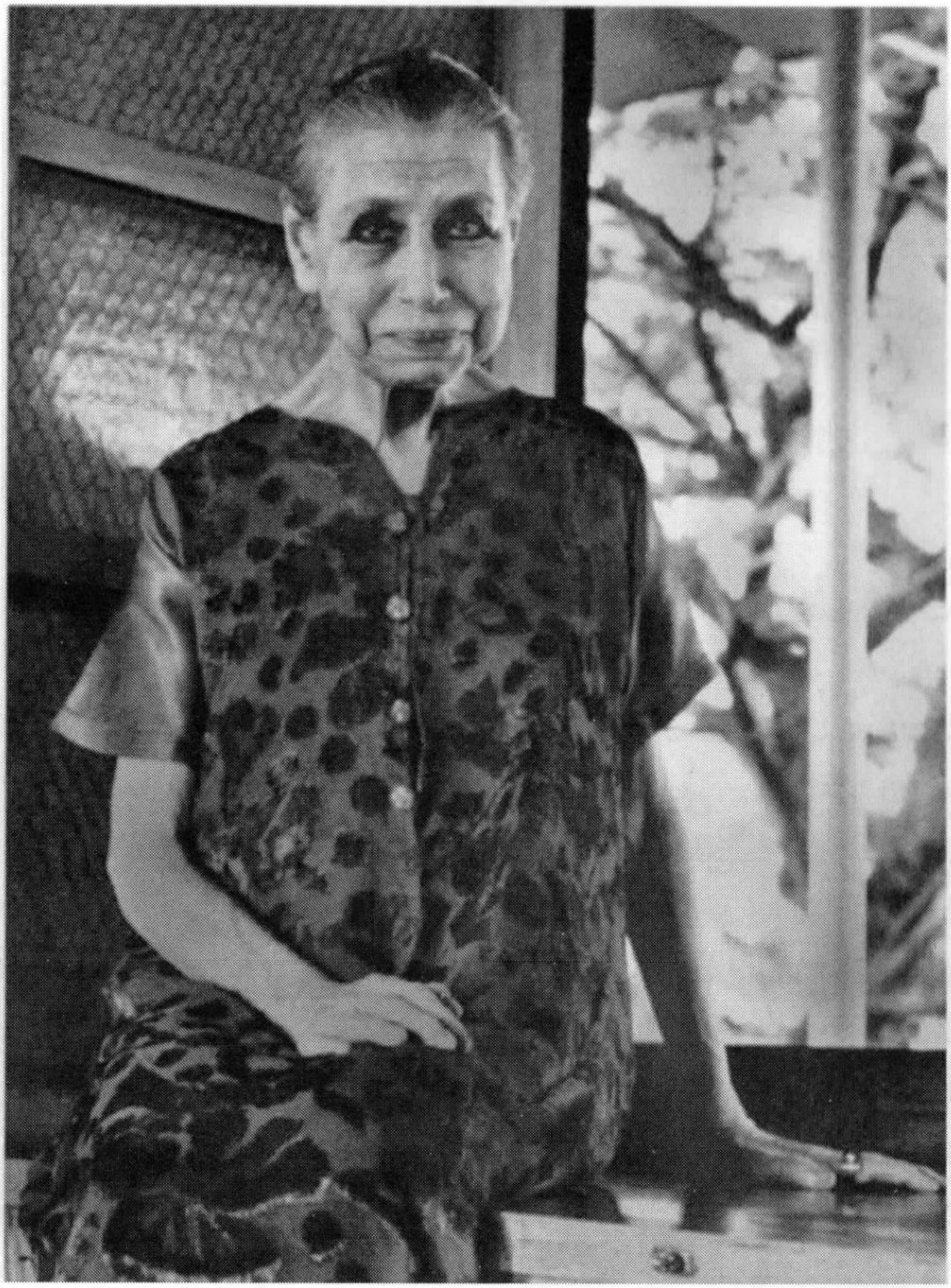

పునర్జన్మ

సంపాదకీయం:

మరణానంతరం, యేం జరుగుతుందనే దానిని గురించి లోతైన అంతుబట్టని రహస్యాలను నిశితంగా అధ్యయనం చేసేటట్లు ఆధ్యాత్మిక అన్వేషకుడిని, విజ్ఞాన శాస్త్రివేత్తను, పునర్జన్మకు సంబంధించిన విషయం వేధిస్తూనే వుంది. మన యింద్రియాలు దాటిపోలేని ఒక యినుపగోడలాగా మృత్యువు నిలిచి వుంది. దేహం అంతమవ్వడాన్ని మనిషి చూస్తూనే వున్నాడు. కాని తానొక దేహాన్ని మాత్రమే కాదని, ఒక సజీవ మూర్తిత్వాన్ననే స్ఫురణ అతని కుంది. అన్నింటినీ మించి మనం, నివశించేదేహంలో వున్న ఒక సచేతన అమరులం అని మార్మికవాది, దానికి తన అనుభవాన్ని జోడించి చెప్తాడు. మన పదార్థ సంబంధ పరిమితుల కావలకు చేరగల సూక్ష్మయింద్రియాలను అభివృద్ధి చేసుకొన్న మార్మిక జ్ఞాని, అంతరాత్మ రహస్యాన్నే గాక, అనేక దేహాలు, విభిన్న మూర్తిత్వాల ద్వారా అది సాగించే మహాయానాన్ని గురించి కూడా తెలియజేస్తాడు. అసలు దీనంతటికీ ఒక ఉద్దేశ్యం అంటూ యేదైనా వుందా? ఉంటే అదేమిటి? నశించే యీ భౌతిక దేహం వున్న భూమిమీదకు తిరిగి తిరిగి జన్మద్వారా రావడంలోని అంతరార్థం యేమిటి? ఈ ప్రశ్నలు మానవ జాతిని యుగాల పర్యంతం వేధిస్తూవస్తూనే వున్నాయి. శాశ్వతమైనవిగా కన్పించే యీ ప్రశ్నలకు సమాధానాలను, శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందుల వెలుగులో, యీ సంచికలో వెదుక ప్రయత్నిద్దాం.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

మనస్సు, జీవితాల కఠిన శ్రమ ఆమెకు తెలుసుగనుక
తన బిడ్డల జీవితాల ననుభూతి చెంది, భాగం పంచుకొనే తల్లిలా
తన ఒక చిన్న అంశనే వెలువరించి
మనిషి అంగుష్ఠముకన్న పెద్దది కాని ఒక అస్తిత్వాన్ని
హృదయ రహస్య ప్రాంతమందుంచె

శ్రీఅరవిందులు

అమృత అంతరాత్మ

దివ్యాగ్ని విస్ఫులింగం (నిప్పురవ్వ)

ప్రాణ, పదార్థాలలోవున్న దివ్యాగ్ని ఒక విస్ఫులింగం అంతరాత్మ, అదొక ఉపమానం మాత్రమే. దానిని చేతనా విస్ఫులింగమని వర్ణించలేదు.

అంతరాత్మికంనుండి భిన్నమైన, మానసికమైన ప్రాణిక భౌతిక చేతన ఉన్నది. చైత్యపురుషుడు చేతన ఒకటిగాదు. అంతరాత్మ లేక దివ్యాగ్ని విస్ఫులింగం ఒక అంతరాత్మికవ్యక్తిత్వాన్ని అభివృద్ధిచేయ నారంభించినపుడు, ఆ అంతరాత్మిక వ్యక్తిత్వాన్ని చైత్యపురుషుడు అంటాం. వ్యవస్థీకృతమైన ప్రాణికం, మనస్సులు అభివృద్ధి చెందకముందే అంతరాత్మ, లేక విస్ఫులింగం వుంది. అవిద్యనుండి, వెలుగులోనికి సాగే వ్యష్టి పరిణామానికి అందులోనే వుండి ఆధారంగా అవ్వడానికి ఒక దివ్య సూత్రంగా, పరిణామంలోనికి, దైవానికి సంబంధించినదేదో అది అంతరాత్మ. పరిణామక్రమంలో అది ఒక అంతరాత్మిక వ్యక్తిని లేక అంతరాత్మ వ్యష్టిత్వాన్ని అభివృద్ధి చేస్తుంది. అది జన్మ, జన్మకు మనస్సును, ప్రాణికాన్ని, దేహాన్ని తన పనిముట్లుగా వాడుకొంటూ యెదుగుతూంటుంది. అంతరాత్మ అమరం, కాని, తక్కినదంతా విచ్ఛిన్నమై పోతుంది. అది తన అనుభవసారాన్ని, వ్యక్తి పరిణామ కొనసాగింపును, జన్మ నుండి జన్మకు తీసుకుపోతూ పయనిస్తుంటుంది.

CWSA 28: 117-18

అంతరాత్మిక సన్నిధి, చైత్యపురుషుడు

ఊర్ధ్వగతి పరిణామానికి సంబంధించినంతవరకు, చైత్యపురుషువి గురించి ప్రస్తావించడంకంటె అంతరాత్మికసన్నిధి గురించి మాట్లాడడమే సమంజసంగా వుంటుంది. ఎందుకనంటే కొంచెంకొంచెంగా చైత్యపురుషునిగా తయారయ్యేది అంతరాత్మిక సన్నిధి. పరిణమించే ప్రతిరూపంలో ఒక సన్నిధి వుంటుందికాని అది వ్యక్తిత్వీకరించబడి వుండదు. దానికి యెదుగగల పరిణామ గతిని అనుసరించగల సామర్థ్యం వుంది. ఊర్ధ్వంనుండి అంతర్వలన మవుతూ క్రిందికి దిగిరావడం గాదు. అది చివరకు ఒక వ్యక్తిత్వంగా తయారైనపుడు, చైత్యపురుషునిగా తయారయ్యేటట్లు యెదిగే అస్తిత్వానికి కేంద్రంగా అవ్వడాని కుద్దేశించబడిన దైవచేతనా విస్ఫులింగం చుట్టూ,

క్రమంగా ఒకరూపం సంతరించుకొంటుంది. శాశ్వతమై వుండేది, ఇదిగో ఈ విస్ఫులింగమే. ఆ వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించడానికి సర్వవిధఅంశాలను అది తన చుట్టూప్రోది చేసుకొంటుంది. శాశ్వత దివ్య విస్ఫులింగం చుట్టూ అంతరాత్మిక మూర్తిత్వం పూర్తిగా యెదిగినపుడు, పూర్తిగా నిర్మితమైనప్పుడు మాత్రమే యథార్థ చైత్యపురుషుని రూపం తయారవుతుంది. ఊర్ధ్వంలోని ఒక అస్తిత్వంతో గాని, లేక మూర్తిత్వంతోగాని, అది యేకం అయినపుడు అది తన అత్యున్నతస్థితిని, సంపూర్ణ సాఫల్యతను పొందుతుంది.....

ప్రతి జంతువుకు దానిని దత్తం చేయడానికి తిరస్కరించలేనట్లుగా ప్రతి మనిషికి ఒక చైత్యపురుషుడుంటాడని యెవరం చెప్పలేం. మనిషికి దగ్గరగా నివసించిన అనేక జంతువులలో దానికి సంబంధించిన దాని ఆరంభాలు యెంతో కొంత వున్నాయి. అదే సమయంలో చాలా తరచుగా, పశుప్రాయులకంటె మరేమీ కానటువంటి వారిని కూడా మనం చూస్తున్నాం, ఇక్కడ కూడా చాలా వరకు తత్సమస్థాయి వుంది. కాని మొత్తం మీద అంతరాత్మికానికుండే యథార్థ అర్థంలో మానవ దశలోనే అది మొదలౌతుంది. కాథలిక్ మతం, ఆ కారణంచేతనే, మనిషికి మాత్రమే అంతరాత్మ వుంటుంది అంటుంది. మనిషిలో మాత్రమే చైత్యపురుషుడు పూర్తి స్థాయికి యెదిగి చివరకు అవతరించు ఒక అస్తిత్వంతో, ఊర్ధ్వం నుండి దిగివచ్చే ఒక దైవతంతో కలిసి, ఒకటైపోయే అవకాశం వుంది.

CWM 3: 150-51

చైత్యపురుషుని మూలం

ఇవెలా జరుగుతాయో చూద్దాం. అంతరాత్మిక జీవితం మూలం, విశ్వపదార్థంలో దివ్యసన్నిధి అనేవి రెండూ ఒకటే, అది తెలిసే వుంది. కాని యెన్నడూ భూమిమీద జన్మించనటువంటి అక్కడ్నించే పనిచేయాలనుకుని, ఇహలోక కార్యాన్ని చేస్తున్నటువంటి జీవులు పైలోకంలో వున్నారు. కాబట్టి కొన్ని చైత్యపురుషులు పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందేంతవరకు నిరీక్షించి వాటితో యైక్యమై వాటి స్వభావాన్ననుసరించి యేదో పనిచేస్తున్నారు. భూమిమీదున్న అంతరాత్మిక చేతనకు వారి చేతన తోడవుతుంది. ఇచట ఎన్నడూ జన్మ తీసుకొనని జీవులు వీరు. వీరు, సృష్టి ముందుకు పోతున్నకొద్దీ అధికాధికంగా తమను తాము వాస్తవం చేసుకుంటూ వుంటారు.

బహుశా వాళ్లు ప్రప్రథమంగా దైవం నుండి వెలువడినవారు, కొన్ని ప్రత్యేక కారణాల చేత విశ్వం లోనికి పంపబడినవారు — వారిని మనుషులు 'దేవతలు' లేక 'అర్ధ దేవతలు' అంటారు. కాబట్టి ఒక ప్రత్యేక కారణంచేత, రూపమేర్పరచుకొంటున్న ఒక చైత్యపురుషుని వీటిలో యేదో ఒకటి యెంచుకొంటుంది. తాను దానితో తాదాత్మ్యం చెందినపుడు ఆ తాదాత్మ్యతను భరించి ఆధారం కాగలంత బలంగా ఆ చైత్యపురుషుడు చాలినంతగా తయారైనపుడు భూమి మీద కొంత పనిచేయడానికి దానితో తాదాత్మ్యత చెందుతుంది. ఇది చాలా తరచుగా జరుగదు, కాని అది జరిగింది, యింకా జరుగుతుంది కూడా. ప్రాచీన సంప్రదాయాలలోని గాథలలో భూమి మీద దేవత లవతరించడాన్ని గురించి విని వుంటావు. పురాణగాథలు వాటిని గురించి చెప్తాయి. అది కొంత వాస్తవానికి సంబంధించినదే. కాని, చైత్యపురుషు లన్నీ అవశ్యం ఉన్నత భూమికలకు సంబధించిన ఒక అస్తిత్వంలో యేకం అవ్వడం వుండదు.

CWM 4:183-84

చైత్యపురుషుని పురోగతి

చైత్యపురుషునిలో విభిన్న మైన ద్వివిధ పురోగతి వుంటుంది. ఒకటి స్వీయ రూపాన్ని సంతరించుకోవడం, నిర్మించుకోవడం, వ్యవస్థీకరించడం. జీవునిలోనే ఒక విధమైన సూక్ష్మ దివ్యవిస్ఫులింగంగా వున్న స్థితి నుండి అంతరాత్మికం ఆరంభమౌ తుంది. ఈ విస్ఫులింగం నుండి తన స్వకీయ కర్మ, సంకల్పం కలిగిన ఒక స్వతంత్ర సచేతన అస్తిత్వం వెలువడుతుంది. తన మూలంలో చైత్యపురుషుడు, ఒక దివ్యచేతన విస్ఫులింగం మాత్రమే. జన్మ పరంపరల ద్వారా అదొక సచేతన వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మించుకొంటుంది. ఎదుగుతున్న బిడ్డ పురోగతి లాంటిదే అది కూడా. తయారీలో వున్న వస్తువది. ఎక్కువ మంది మనుషులలో చైత్యపురుషుడు తయారవుతున్న దశలోనే వుంటుంది. అది పూర్తిగా వ్యక్తిత్వీకరించబడి వుండదు, పూర్తిగా సచేతన అస్తిత్వమై వుండదు, తనకు తాను అధిపతియై వుండదు. దానికి అనేక పునర్జన్మలు ఒకదాని తరువాత మరొకటిగా, తనకు తాను నిర్మాణం చేసుకొనేందుకు పూర్తిగా సచేతన మయ్యేందుకు వీలుగా, వుంటాయి.

కాని యిటువంటి పురోగతికి అంత ముంటుంది. పురుషుడు పూర్తిగా అభివృద్ధి

చెందిన, పూర్తిగా వ్యష్టిత్వాన్ని సంతరించుకొన్న, తనకు తాను పూర్తిగా అధికారివైన, తన భవిష్యత్తును తానే నిర్ణయించుకోగల సమయం వస్తుంది. ఈ అస్తిత్వంలేక యీ చైత్యపురుషులలో యేదైనా ఒకటి ఆ దశకు చేరి మానవునిగా జన్మ తీసుకొన్నప్పుడు, అది చాలా గొప్పదైన భిన్నత్వం కలిగి వుంటుంది. చెప్పాలంటే ఆ మానవజీవి జన్మతః స్వేచ్ఛావంతుడై వుంటాడు. అతడు పరిస్థితులకు, పరిసరాలకు, తన మూలానికి, ఆనువంశికతకు సాధారణ జనంలాగా బద్ధుడై వుండడు. ఏదో కార్య నిర్వహణకు, దేనినో చేయడానికి, ఒక మహాకార్యసాధనకు ప్రపంచంలోని కొస్తాడు. ఈ దృక్పథం దృష్ట్యా యెదుగుదలలో అతని పురోగతి ముగిసిపోయినట్లే, అంటే ఒక మానవదేహంలో అతను తిరిగి జన్మించవలసి రావడం అతనికి అనివార్యం కాదు. అప్పటి వరకూ పునర్జన్మ అతనికి ఒక ఆవశ్యకతైంది. ఎందుకనంటే పునర్జన్మ ద్వారానే అతడెదిగాడు. భౌతికదేహంలో, భౌతికజీవితంలో క్రమంగా అభివృద్ధిచెంది, పూర్తి సచేనతజీవిగా యెదిగాడు. కాని ఒకసారి అతను పూర్తిగా రూపొందిన పిదప అతడు స్వేచ్ఛాజీవి అయ్యాడు, అంటే అతడు జన్మలోనికి రావచ్చు, రాకపోవచ్చు, అది అతనిష్టం. అందుచేత, ఆ స్థాయిలో, ఒక రకమైన పురోగతి నిలిచిపోతుంది.

పూర్తిగా రూపొందిన యీ జీవి దైవకార్యోపకరణం అవ్వాలనుకొంటే, ఒక అంతరాత్మికానందంలో, తన స్వస్థానంలో విశ్రాంతి తీసుకోవాలని అనుకొంటే, భూమిపై దైవకార్యంలో ఒక కార్యకర్తగా అవ్వాలని, దైవకార్యం నెరవేర్చాలనుకొంటే అప్పుడు అతనికో నూతన పురోగమనం, కార్యసాధనలో పురోగతి, తన కార్యనిర్వహణా విధానంలో దైవ ఇచ్ఛను ప్రకటించడంలో నూతన పురోగతి వుంటుంది. కనుక విషయం మారిపోయే సమయమంటూ ఒకటి వుంది. ప్రపంచంలో వున్నంతకాలం, దైవం కోసం పనిచేయాలనుకొన్నంత కాలం అతడు పురోగమిస్తుంటాడు. అతడు అంతరాత్మికలోకం లోనికి ఉపసంహరించుకొని, దైవకార్యాన్ని త్యజించినపుడు మాత్రమే అతడు సమస్త పురోగతికి బయట వుండిపోతాడు, ఎందుకనంటే నేను మొదట చెప్పినట్లు, భూమి మీద మాత్రమే భౌతికప్రపంచంలో మాత్రమే పురోగమనం వుంటుంది, ప్రతి చోటా దానిని సముపార్జించుకోలేం. అంతరాత్మికలోకంలో ఒక రకమైన ఆనందమయ విశ్రాంతి వుంటుంది. అతడది వరకేమిటో, అలాగే వుండిపోతాడు, యేమీ కదలిక వుండదు.

CWM 5L204-05 — *అనువాదం: కె. వి. రావు (9849929254)*

మృత్యువు, అభివృద్ధి

ప్రశ్న: ఎవరికైతే వారి అంతరాత్మిక స్పృహ లేదో వారి విషయం?
వారికి ఇష్టమున్నా లేకున్నా తప్పనిసరిగా అభివృద్ధి చెంద వత్తిడికి లోనవుతారు. వారి చైత్యపురుషుడు దానంతటదే అభివృద్ధి పథంలో నడుస్తుంది. వారికి ఆ స్పృహ లేకపోయినప్పటికి అభివృద్ధి చెందేటట్లు తమను తామే వత్తిడికి లోను చేసుకుంటారు.

అంటే వారు ఒక వక్రగతిని అనుసరిస్తున్నారని చెప్పవలసి వుంది. వారి జీవితంలో ఒక ఆరోహణను అనుసరిస్తారు. అది ఒక యెరుగుదలలేని పసివాని పురోగమనంలా ఉంటుంది. ఒక సమయాన తన యెదుగుదల శిఖరాగ్రానికి చేరిన తర్వాత అభివృద్ధి భూమిక మారకపోతే అంటే శుద్ధమైన భౌతిక అభివృద్ధి, మానసిక అభివృద్ధిగా అంతరాత్మిక అభివృద్ధిగా, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిగా మారకపోతే వక్రగతి ననుసరిస్తూ క్రిందికి దిగిపోతుంది, అచట నశించిపోతుంది, ఇక నెంతమాత్రం మనుగడ సాగించలేదు.

భౌతిక ప్రపంచములో అభివృద్ధి స్థిరమైనది, అవిచ్ఛిన్న మైనది కాదు కాబట్టి అచట యెదుగుదల, యెంతో ఉన్నది, క్షీణింపు, నశింపు వుంటాయి. ఎందుకనంటే ముందుకు వెళ్ళలేని దేదైనాసరే వెనుకకు పడిపోతుంది. పురోగతి లేనిదంతా తిరోగ మిస్తుంది.

భౌతికంగా జరిగేది అంతంత మాత్రమే. భౌతికప్రపంచం నిరాటంకంగా అభివృద్ధి చెందడం ఎలాగో నేర్చుకోలేదు. పురోగతిలో ఒకానొక దశకు చేరుకొన్న తర్వాత అభివృద్ధి చెందడంలో అలసిపోయి, శక్తిసామర్థ్యాలు ప్రస్తుత శరీరతత్వం సరిపోక పోవడము వలన, కారణ మేమైనప్పటికి అభివృద్ధి ఆగిపోవడము, కొంతకాలానికి క్షీణించడము జరుగుతుంది. ఎవరైనా పూర్తిగా భౌతిక జీవితం జీవించినవారైనా ఒక విధమైన శిఖరాగ్రానికి చేరి, వేగముగా కిందకు దిగజారిపోతారు. కాని సాధారణ సామూహిక మానవాభివృద్ధి వెనుక, భౌతిక, ప్రాణిక, మానసిక అభివృద్ధి వున్నది. కాబట్టి, మానసికాభివృద్ధి దీర్ఘకాలము భౌతిక పురోగమనం ఆగిపోయినా కొనసాగు తుంది. ఈ మానసికాభివృద్ధి ద్వారా ఒక రకమైన ఆరోహణను భౌతికాభివృద్ధి ఆగి పోయిన చాలా కాలంవరకు కొనసాగించుకొంటాము

తమ చైత్యపురుషుని యెరిగి, దానితో యేకమై, దాని జీవితంలో పాలు

పంచుకొన్నవారు, యోగం చేస్తున్నవారు ఉన్నారు. అటువంటివారు తమ జీవితమంతా తుది శ్వాస వరకు పురోగమిస్తూనే వుంటారు. వారు మరణించినా కూడా అభివృద్ధి ఆగదు. శరీరం యిక నెంత మాత్రం నిలువలేదనే కారణం చేత వారు శరీరాన్ని విడిచినా వారి అభివృద్ధి నిరంతరము కొనసాగుతూనే వుంటుంది.

CWM 5;203-05 — శ్రీమాత

దేహములో అంతరాత్మిక కేంద్రముగా రూపాంతరీకరణ, నిర్వహించబడును. రెండు భౌతిక జీవితాల మధ్య విరామదశలో అభివృద్ధి కొనసాగుతుందని లేక అది మరింత సంపూర్ణము, వేగవంతము అని నమ్మడం చాలా పెద్ద పొరపాటు. సాధారణముగా అచట ఏ విధమైన పురోగమన ముండదు. ఎందువలనంటే అంతరాత్మికమైనది విశ్రాంత స్థితిలో ప్రవేశిస్తుంది. మిగిలిన భాగాలు కొంచెం ఇంచుమించుగా క్షణభంగుర జీవితంలో, తమ స్వీయ పరగణాలలో కొంతకాలముండి, ఆ తరువాత అదృశ్యమౌతాయి.

భూమిపై జీవనము అభివృద్ధికి అనువైన ప్రదేశము. ఇచట భూమిపై నివసించు సమయంలోనే అభివృద్ధి సాధ్యము. అంతరాత్మికమైనది తనకు తాను అభివృద్ధి చేసుకుంటూ, ఒక జీవితము నుండి మరొక జీవితానికి పురోభివృద్ధిని కొనిపోతూతన స్వకీయ పరిణామాన్ని, స్వయంగా అభివృద్ధిని కొనిపోతుంటుంది.

CWM 9:270 — శ్రీమాత

అనువాదము: జి. వి. యస్. వి. ప్రసాదరావు (9848532224)

పునర్జన్మ ఉద్దేశ్యం

పునర్జన్మ కానుకగానో లేదా శిక్షగానో రాదు.

ఒక మంచివాణ్ణి, నిజానికి అతడు మంచివాడే అయినా అతడి కడుపులోకి పోయే నెయ్యి, అతడి బ్యాంకు ఖాతాలో జమ అయ్యే రూపాయిల గలగలలు, ఇంకా రకరకాలుగా అదృష్టం కలిసివస్తే అతణ్ణి ఒక మంచి మనిషిగా,పుణ్యాత్ముడిగా చెప్పగలగడం ఎంత సౌకర్యంగా, హాయిగా వుంటుంది. పరమాత్మ ఒక కఠోర, గౌరవనీయుడైన జమాఖర్చులు వ్రాసే గణకుడు గదా? — అలాగే అంతా పోగొట్టు కొన్న ఒక బికారియైన మోసగాని వంక వేలెత్తి చూపుతూ "నువ్వు దరిద్రుడివి, నీవు ఇంత దుష్టుడివి కాకుంటే దేవుడు పరిపాలించే ప్రపంచంలో వుండేవాడివి లేదా కనీసం మంచి యేలికలోనైనా వుండేవాడివి కానీ ఇలా చితికిపోయి, ఆకలి, దురదృష్టం, దుఃఖాలతో తరమబడుతూ లోకుల నడుమ అగౌరవంతో బ్రతికేవాడివా? అవును నీవు పాపిష్టిగా నిరూపించబడ్డావు. ఎందుకంటే ఇలా నీవు శిథిలమైనావంటే దేవుని న్యాయం అమలు జరిగినట్లే" అని అనగలగడం కూడా ఎంతో సౌకర్యంగా, తేలిగ్గా వుంటుంది. కానీ అదృష్టంకొద్దీ పరమేశ్వరుని మేధస్సు ఈ మనిషి పిల్లతనం కంటే ఎంతో తెలివిగా, ఉదాత్తంగా వుంటుంది. అలా పైన అనుకొన్నట్లు జరగడం అసంభవం. కానీ ఆ విధంగానే చూద్దాం. ఒక వేళ మంచివాడు తగినంత అదృష్టాన్ని, నేతిని, డబ్బుల్ని కల్గి వుండకపోతే అతడు నిజంగానే తాను క్రితం ఎప్పుడో చేసిన అపరాధాలకు బాధలను అనుభవిస్తున్న దౌర్భగ్యుడిగానే అనుకోవచ్చు — కానీ పూర్వజన్మలో నీచుడైనవాడు ఈ జన్మలో అతని తల్లి గర్భంలో హఠాత్తుగా అతడి రాత తిరగబడిందని చెప్పుకొని, మనకు మనం సరిపెట్టుకోవచ్చు. దూరంగా ఎక్కడో వున్న ఒక దుర్మార్గుడు మూడు పువ్వులు ఆరుకాయలుగా, వైభవంగా వర్ధిల్లుతుంటే అది అతడి గతజన్మలోని మంచితనంచేత మారిపోయిన ఋషి అని చెప్పుకొని మనకు మనం సరిపెట్టుకోవచ్చు. గతజన్మలో సాధువు క్షణమాత్రం "నేను పుణ్యాత్ముణ్ణి" అనే దర్పాన్ని ప్రదర్శించిన అనుభవం వల్ల అలా పాపి అయ్యాడా? దాంతో అంతా స్పష్టమైపోయింది, అంతా చక్కచేయబడింది. ఇప్పుడు మనం చేసే పాపాలకు మరో శరీరంలో బాధ అనుభవించాలి. ఇప్పుడు చేసే సత్కర్మలకి మనం మరు జన్మలో శుభఫలాలు పొందుతాం. ఇలా అంతు లేకుండా

సాగిపోతూనే వుంటుంది. ఆశ్చర్యపడ నక్కరలేదు. వేదాంతులు దీనిని పనికిరాని తతంగంగా కనిపెట్టి ఈ పాపపుణ్యాలను రెండింటి నుండీ బంధవిముక్తులవ్వడమే దీనికి తరుణోపాయమని, అఖరికి మన పరమశ్రేయస్సు అద్భుతంగా పాలించబడు తున్న లోకమే అయినా దీనినుండి ఎలాగైనా పెనుగులాడి బయట పడటమే మంచిది అని ప్రతిపాదించారు. ఇది సుస్పష్టం. ఈ విషయాలకు సంబంధించిన పథకమంతా పాత ఆధ్యాత్మిక-భౌతికమైన లంచం, భయంవల్ల ఏర్పడిన వ్యత్యాసమే. పుణ్యం చేసుకొన్నవారికి భారీ స్వర్గసుఖాలనే లంచం, పాపులకి, దుష్టులకి నిరంతరం భగభగ మండే నరకంలో క్రూరమైన హింస లుంటాయని బెదిరించడం, ఈ లోకనియమం. ప్రాథమికంగా బహుమానాలను ఇవ్వడం లేదా శిక్షలు అమలుపరచడానికే అన్న భావనకి మూలం — పరమేశ్వరుడే న్యాయాధికారి, 'తండ్రి' లేదా ఎల్లప్పుడూ మంచి పిల్లలకి లాలీపాప్‌లు కానుకలుగా అందిస్తూ, అల్లరి కుంకల్ని బెత్తంతో బాదుతూ వుండే అధ్యాపకుడు అన్న భావన. ఇదే ఒక్కొక్కసారి ఆటవికుని అనాగరికమైన, అనాలోచితమైన విధానానికి మూలంగా ఎప్పుడూ సామాజికమైన తప్పిదాలకు నికృష్టమైన శిక్షలు అమలౌతూ వచ్చాయి. ఆ దోషాలవల్లనే సమాజం ఒక సంతృప్తికరమైన పద్ధతిలో ఒక మంచి వ్యవస్థను స్థాపించుకోలేక పోయింది. అది ఇప్పుడు సాధ్యమౌతుంది. మనిషి నిరంతరం దేవుని రూపంగా మరింతగా రూపాంతరం చెందడానికి ప్రయత్నించడానికి బదులుగా దేవుణ్ణే తన రూపంలోకి మార్చడానికి చూస్తున్నాడు. ఈ ఆలోచనలన్నీ మనలో వున్న అర్భకుడూ, జంతువు, ఆటవికుడి నుండీ కలిగే పరావర్తనాలే.ఈ రకమైన స్వభావాన్ని పరివర్తన చెందించుకొని పురోగమించడంలో ఈనాటికీ విఫలమౌతూ వున్నాము.

CWSA 13:265-66

పునర్జన్మకు అసలు ఆధారం

పునర్జన్మ సైద్ధాంతిక వాదానికి నిజమైన ఆధారం అంతరాత్మ పరిణామం. ఇంకా చెప్పాలంటే పదార్థపు పొరలో నుండి వికసనం. తనను తాను దశలవారీగా కనుగొనడం. అయితే ఆ పరిణామానికి లక్ష్యమేమిటి? అది సాంప్రదాయకమైనదో లేదా ఆసక్తికరమైన పుణ్యసాధనో కాదు. పదార్థరూపంగా కానుకలు పంచుకొనే ఆశలతో మంచి అనే చిన్న నాణేలను పొరపాటు లేకుండా లెక్కిస్తూ వుండడం

కాదు. అది పవిత్రతత, ప్రేమ, శక్తి దివ్యజ్ఞానం వైపుగా నిరంతర పురోగమనం. ఈ అంశాలు మాత్రమే పుణ్యం. అదే దానికి బహుమానం. ప్రేమకు చెందిన కార్యాలకు ప్రతిఫలం సర్వాన్ని తనలో బంధించవేయగల ఆత్మయొక్క మహత్వాకాంక్ష, ఆలింగనంలోని పారవశ్యస్థితికి చేరే ప్రేమానంద సామర్థ్యాల్లో నిరంతరం ఎదగడం. సరియైన జ్ఞానానికి సంబంధించిన కార్యాలకు ప్రతిఫలం అనంతమైన ప్రకాశంలోకి ఎడతెగకకుండా పురోగమిస్తూ వుండటమే. సరియైన శక్తికి సంబంధించిన కార్యాలకు బహుమానం దివ్యశక్తికి అధికాధికంగా ఆవాస స్థానమవ్వడమే. నిజమైన పవిత్రతతకు సంబంధించిన కార్యాలకు ప్రతిఫలం అహంకారం నుండీ అధికాధికంగా విడివడిపోతూ ఏ నిర్దోషమైన విశాలత్వంలో అన్ని అంశాలు రూపాంతరం చెంది దివ్యసమానత్వంలో రాజీ కుదుర్చుకొంటాయో ఆ విశాలత్వంలోకి ప్రవేశించడం. అలా కాకుండా వేరే బహుమతిని వెతుక్కోవడమంటే పిల్లతనపు అజ్ఞానానికి, మూర్ఖత్వానికి తనను కట్టి పడేసుకోవడమే. వీటిని కానుకలుగా భావించడం అపరిపక్వత, అపరిపూర్ణతే అవుతుంది.

అసలు దుఃఖం, సుఖం, దురదృష్టం, అదృష్టం అంటే ఏమిటి? ఇవి అంతరాత్మ పొందే శిక్షణలో ఎదురయ్యే అనుభవాలు, సహాయాలు, చిక్కులు, సాధనాలు, ఆధారాలు, అనుశాసనాలు, పరీక్షలు, అవరోధాలు, — సంపద, అదృష్టం అన్నది బాధ కంటే నీచమైన అవరోధం. వాస్తవానికి వ్యతిరేకత, బాధ అన్నవి ఒక పాపాత్ముడికి శిక్ష ఎలాగో దానికంటే మించి వీటిని మంచివాడికి బహుమానాలుగా భావించవచ్చు. ఈ బాధ ఒక గొప్ప సహాయంగా, ఆత్మలో తనకు తానుగా పోరాడి వికాసం చెంద డంలో శుద్ధి కారకం కాగలదు. వీటిని న్యాయాధికారి అందించే కఠోరమైన కానుకగా మాత్రమే చూడడం చిరచిరలాడే పాలకుని కోపంగా చూడడం, చెడుకు కారణమైనది. ప్రతి చెడుపై తిరగబడిన ఫలితంగా చూడడం — అంతరాత్మతో, లోకపరిణామ సూత్రంతో భగవంతుడు సాగించే వ్యవహారాన్ని ప్రపంచ పరిణామ ధర్మాన్ని చూడడం అత్యంత ఉపరితల దృక్పథం అవుతుంది. ఈ ప్రాపంచిక సంపద, ధనం, సంతతి, అధికారం, సౌందర్యం, కళలను బాహ్యంగా ఆనందించడం — ఇనవన్నీ ఏమిటి? వీటిని ఆర్జించడం మంచిదే కానీ వీటిని సాధించాలనుకొంటే అంతరాత్మకు నష్టం వాటిల్లకుండా మన భౌతిక అస్తిత్వంపై పెల్లుబికే దివ్యానందం, అనుగ్రహ స్రవంతిగానే వాటిని అనుభవించాలి. కాని ముందు వాటిని ఇతరుల కోసం, ఇంకా వీలుంటే అందరి కోసం సాధించాలి. మన కోసమైతే విశ్వాత్మక నియమంలో భాగంగా

లేదా పరిపూర్ణత్వాన్ని చేరువ చేసే భాగంగా లేదా పరిపూర్ణత్వాన్ని చేరువ చేసే సాధనంగానే సంపాదించాలి.

CWSA 13:276-68 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)

పునర్జన్మ, పురోగతి

ఒక మనిషి తన అనుభవాన్ని, పుస్తకాల ద్వారా, ఉపన్యాసాల ద్వారా తర్జుమా చేయగల అనుభవాన్ని అతని చైత్యపురుషుడు పొందాడని అంగీకరిద్దాం. గత జీవితంలోని అతని సాంగత్యాలు, పరిస్థితుల వల్ల అతనికొక ప్రత్యేక క్షేత్రంలోని అనుభవం కలిగింది. కాని అతడు కోల్పోయిన మరొక క్షేత్రానుభవం మరొకటుంది. ఉదాహరణకు అతను "నేను బుద్ధికుశలత కలిగిన ప్రతిచర్యలతో, తెలివితేటలతో జీవించాను, ఇప్పుడు నేను నా అనుభూతులతో జీవించాలి" అనుకుంటాడు. సాధారణంగా ఈ అతి చురుకుదనం (ఎక్కువ చైతన్యం) సామాన్య జీవితంలోని అనుభూతుల సామర్థ్యాన్ని (శక్తిని) క్షీణింప చేస్తుంది. అందుచేత ఇంకొక క్షేత్రంలో, రంగంలో అనుభవాలను పొందడానికి, అభివృద్ధికి అతను తన బౌద్ధిత ఔన్నత్యాన్ని కుదించుకుంటాడు, అతను ఇప్పుడు అత్యంత ప్రతిభాశాలి కాదు, ప్రతిభావంతమైన (కర్త) రచయిత. అతను ఒక సాధారణ మనిషిగా మారతాడు, కాని ఉత్కృష్టమైన హృదయం కల, చాలా దయ, ఔదార్యం కలిగిన వ్యక్తి. నేను అతనిని మూర్ఖుడని అన్నాననుకోండి కాని, అది ఎప్పుడూ పోల్చిచెప్పడమే: ఇది అసాధారణమేమీ కాదు, ఉదాహరణకు ఒక చైత్యపురుషుడు, తాను యెదుగ గలిగినంత ఉన్నత ఎత్తుకు ఎదిగి ఆత్యున్నత దశకి చేరుకుని ఉండచ్చు, అధికారంతో పాలనచేస్తూ, నియంత్రిస్తూ ఆనందించి ఉండవచ్చు. (ఒక రాజు లేదా చక్రవర్తి జీవితంలో అనుభవించేవన్నీ పొంది ఉండవచ్చు.) ఇప్పుడు ఒక నిగూఢ జీవనం సాగించాలని కోరుకోవచ్చు, ప్రభుత్వపరమైన ఆండంబరాలు వేటితోను నిర్బంధింపబడకుండా, అతి సాధారణమైన వాతావరణంలో జన్మించాలని నిర్ణయించుకోవచ్చు. సామాన్య మధ్యతరగతి కుటుంబంలో, సగటు పరిస్థితులలో అజ్ఞాతంగా ఉంటూ దేశాధిపతికి వచ్చే అవసరమైన ప్రభుత్వపర ప్రదర్శనలతో బంధింపబడకుండా పని కొనసాగించ గలగాలని కోరుకోవచ్చు. ఈ విషయాన్ని ఒక వైపు నుంచి చూస్తే నువ్వు అంటావు ఇది ఏమిటి? ఎందుకు ఇంత

పతనం (దిగజారుడుతనం) అని? అది దిగజారడం కాదు, సమస్యను వేరే కోణం నుంచి వేరే ధృక్పథం నుంచి ఎదుర్కోవడం. చేతనకు (నా ఉద్దేశ్యంలో నిజమైన చేతన దివ్యచేతన) జయాపజయాలు రెండూ సమానమే, కీర్త్యపకీర్తులు కూడా సమానమే. చేతన పెరగటం మాత్రమే ముఖ్యం?

సాధారణంగా మానవుల ఎదుగుదలకు దోహదపడేలా కనిపించే కొన్ని పరిస్థితులు చేతన పెరుగుదలకు ప్రతికూలం కావచ్చు.

CWM 5:267

ప్రకృతి, ప్రగతి విధానం

పునర్జన్మలో బాహ్యానికి కనబడే — తల్లిదండ్రులు, పర్యావరణం, పరిస్థితులు తయారుచేసిన జీవి కాదు తిరిగి జన్మించింది: చైత్యపురుషుడు మాత్రమే ఒక శరీరం నుంచి ఇంకొక శరీరానికి మారుతుంది. తార్కికంగా చెప్పాలంటే మానసిక, ప్రాణిక అస్తిత్వానికి పూర్వజన్మ స్మృతులు, లక్షణాలు గుర్తు ఉండవు, ఏ పాత్ర ఏ విధమైన జీవనం గడిపిందో, ఎవరు ఏమిటో కూడా గుర్తించలేదు. చైత్యపురుషుడు మాత్రమే మరువకుండా ఉండగలడు; చైత్య పురుషుని యెరుక ద్వారానే మనం పూర్వజన్మ స్మృతులను గుర్తించగలం.

అదే కాకుండా మన దృష్టిని మనం ఎలా ఉన్నాము అన్నదాని మీదకన్నా ఏమవ్వాలనుకుంటున్నామో అన్నదాని మీద గురిపెట్టడం ముఖ్యం.

CWM 15;124

ప్రశ్న: మన మనస్సు, ప్రాణం లేదా భౌతికం పునర్జన్మించదు. ఒక్క చైత్య పురుషుడు మాత్రమే ఉన్నప్పుడు సాధించిన ప్రాణికపర, మానసికపర, ప్రగతికి ఇంకొక జీవితంలో విలువ ఉండదా?

అది ఎప్పుడు సాధ్యపడుతుందంటే ఈ భాగాలన్నీ అంతరాత్మికానికి దగ్గరకు చేరుకున్నప్పుడు, ఆ భాగాలన్నిటిని అంతరాత్మిక ప్రభావం దగ్గరకి తీసుకవచ్చినపుడు సాధ్యపడుతుంది. అంతరాత్మిక ప్రభావం కింద ఉండి, అంతరాత్మికంతో మమేకమైనపుడు మాత్రమే అది కొనసాగుతుంది, అది ఒక్కటే కొనసాగుతుంది. కాని మనిషి తన చేతననకు ఆధ్యాత్మికతను కేంద్రబిందువుగా చేసుకుంటే మొత్తం అస్తిత్వం అంతా దాని చుట్టూ సంఘటితం చేయబడితే మనిషి మొత్తం ఉనికి ఆధ్యాత్మికతతో

ప్రభావితమై, దానితో ఐక్యమై అది కొనసాగుతుంది — అదికొనసాగడం అవసరం అయితే. వాస్తవానికి భౌతిక శరీరానికి కూడా ఆ చలనాన్ని ఇవ్వగలిగితే చైత్యపురుషుని కుండేటటువంటి గతి, పైగి ఎదగటానికి కావల్సిన సామర్థ్యం వుంటే — న్యాయంగా అది శిథిలమైపోవాల్సిన అవసరం లేదు. కాని వాస్తవానికి అదే క్లిష్టమైనది.

CWM 5:358-60

ప్రగతి సాధించడానికి ప్రకృతి ఉపయోగించిన ప్రక్రియ

నువ్వు ఏమంటావు — మరణం, మరుజన్మ — మరణం మరుజన్మ — ఇది వ్యక్తి గత పరిణామ ప్రక్రియ, అయితే పుట్టుక మరణం ద్వారా కూడా జీవిలో ఏదో ఒకటి నిలిచిపోయి వుంటేనే అలా జరుగుతుంది. ఒక వేళ ఆ వ్యక్తి సంపూర్ణంగా మరణించి, శిథిలమైపోతే, పునర్జన్మించడానికి అతనిలో ఏమి మిగిలి ఉంటుంది? ఖచ్చితంగా ఏదో ఒకటి నిలిచి ఉండాలి — జననమరణాలలో కూడా నిలచి ఉండాలి లేకపోతే ఆ వ్యక్తి ఒక్కడే కాదు. ఒక వేళ ఏదీ నిలిచి ఉండకపోతే ప్రగతి సాధించేది మనిషి కాదు ప్రకృతి. ప్రకృతి పదార్థాలని ఉపయోగించుకుంటుంది; ఈ పదార్థాలతో ప్రకృతి రూపాలను (ఆకృతులను) తయారుచేస్తుంది. నేను ఇది నీకు అతిసరళ విధానంలో చెప్తున్నాను, కానీ శిథిలమైపోతుంది, అది ఒక వ్యక్తిగత అంశంగా నిలి చి ఉండదు. ఎందుకు అలా నిలచి ఉండదు? ఎందుకంటే ప్రకృతికి పదార్థంతో ఆవశ్యకత ఉంది, ఇతర ఆకారాలను తయారుచేయడానికి మూలపదార్థాల ఆవశ్యకత అదే. అంటే ఆమె తను చేసినదానినే చెరిపేసి దానితో ఇంకొక రూపాన్ని తయారు చేస్తుంది. ఆ చర్య ఆవిడ నిరంతరం కొనసాగిస్తుంది. దాని మూలంగా వ్యక్తిగత అభివృద్ధి కాకుండా మొత్తం అంతా ప్రగతి సాధిస్తుంది.

ఒక వేళ నీ దగ్గర చిన్నపిల్లలు రకరకాలు ఆకారాలు తయారుచేసుకొనే మెత్తటి ముద్దలాంటి పదార్థం ఉంటే — దాని గురించి తెలుసు కదా? మంచిది — దానితో నువ్వు ఒక ఆకారాన్ని తయారుచేస్తావు. నీకు అది నచ్చదు. దాన్ని మళ్ళీ ముద్దగా మార్చేస్తావు. దానికి వేరే రూపాన్ని ఇస్తావు. నువ్వు కొంత ప్రగతి సాధించావు, నువ్వు ప్రయత్నం చేస్తావు అన్నిటిని అమర్చుకుంటావు; అప్పుడు అంటావు “ఇది బాగా లేదు, నేను ఇలా ప్రయత్నిస్తాను”, నువ్వు చేసిన ఆకారం కొంచెం మెరుగ్గా ఉండవచ్చు కాని, నువ్వు కోరుకున్నట్టుగా అవ్వలేదు. అందుకని నువ్వు మళ్ళీ

దానిని విధ్వంసం చేసి ఆ ముద్దకి కొంత నీరు చేర్చి మళ్ళీ మొదలుపెట్టి ఇంకో ఆకారం చేస్తావు. ఆ ప్రయత్నం నిరంతరం కొనసాగించవచ్చు. ప్రతీ ప్రయత్నం లోనూ పదార్థం ఒకటే కానీ ప్రాణి ఒకటి కాదు, నువ్వు తయారుచేసిన ప్రతి ఆకారానికి తనదైన ప్రత్యేకమైన ఉనికి ఉంటుంది. నువ్వు దానిని భంగం చేయగానే ఇంక ఏమీ మిగలదు. ఆ ఆకారాన్ని తయారుచెయ్యడంలో నువ్వు పరిపక్వతను సాధించి ఉండవచ్చు లేదా వేరే రూపాలను తయారుచేయవచ్చు, ప్రయత్నం కొనసాగించ వచ్చు, ఉదాహరణకి నువ్వు ఒక కుక్కని లేదా గుర్రాన్ని తయారుచేయ్యాలి. అది నువ్వు సాధించ లేకపోవచ్చు. ఆ పనిని తిరిగి ప్రారంభించి ఒక కుక్క లేదా గుర్రా న్ని తయారుచేయవచ్చు, కానీ ఇంకొకటి కూడా నువ్వు ప్రారంభించవచ్చు. నువ్వు ఒక ఇంటిని లేదా గృహాన్ని నిర్మించావు. అది నీకు నచ్చలేదు, దాన్ని కూలగొట్టి ఇంకొక నమూనాతో వేరే ఇల్లు నిర్మించవచ్చు. మొదటి గృహానికి సంబంధించినవి ఏవీ మిగలలేదు, కేవలం జ్ఞాపకం తప్ప. అది కూడా నువవు దాచుకోవాలంటే. అదే విధంగా ప్రకృతి పూర్తిగా తెలియని, నిరాకార పదార్థంతో మొదలుపెట్టి ఒకటి తర్వాత ఇంకొకటిగా ఆకారాలను తయారుచేస్తుంది; ఒక్కటే వ్యత్యాసం, మనం చేసినట్టుగా ఒక్కొక్క రూపం కాకుండా ఒకేసారి ప్రకృతి లక్షల, లక్షల రూపాలను తయారుచేస్తుంది.

CWM 9:227-29 *డా. టి. ఎన్. రాజకుమారి (98494 12227)*

పూర్వజన్మల అనుభవాల ప్రయోజనం

శ్రీమాతా, ప్రతి ఒక్క కొత్త జన్మలో మనస్సు, ప్రాణికంతో పాటు శరీరం కూడా కొత్తగా రూపొందుతుంది గనుక పూర్వజన్మ అనుభవాలు వాటికి ఎలా ఉపయోగపడతాయి? మేమా అనుభవాలనన్నీ మరో మారు పొందవలసి వుంటుందా?

అది మనుషులపై ఆధారపడి ఉంటుంది

జన్మజన్మకు వృద్ధినొంది కొనసాగేది మనస్సు, ప్రాణికం కాదు— ప్రత్యేకమైన అత్యుచ్చ స్థాయికి ఎదిగిన సందర్భాలలో తప్ప — కొనసాగేదేమిటంటే, చైత్యపురుష సత్తాకు కార్యశీల, విశ్రాంతిదశలు ఒకటి తరువాత ఒకటి పర్యాయక్రమంగా సంప్రా ప్తిస్తాయి. భౌతిక జీవితంలో దైహికంగా గడిపే క్రియాశీల జీవిత అనుభవాల ఫలితంగా,

శారీరక, ప్రాణిక, మానసిక అనుభవాలన్నింటి ఫలితంగా, పురోభివృద్ధి చెందిన జీవితం సంప్రాప్తిస్తుంది. అప్పుడు సాధారణంగా, చైత్యపురుష సత్త ఒక విధమైన విశ్రామదశకు చేరుకుంటుంది. అట్టి దశలో క్రియాశీలమైన ఉనికిలో సాధించబడిన అభివృద్ధి ఫలితం బేరీజు వేయబడుతుంది. ఆ ఫలితాన్ని తనలో లీనం చేసుకొని అది ఒక కొత్త శరీరంతో అవతరిస్తుంది. దానితో పాటు అది సముపార్జించిన యావత్ అభివృద్ధి ఫలితాన్ని కూడా కొని తెస్తుంది. బాగా వృద్ధి చెందిన దశలో ఏదో ఒక అంశకు సంబంధించిన అనుభవాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకోవడానికి అవసరమైన శరీరాన్ని, వాతావరణాన్ని సైతం ఎన్నుకుంటుంది. అత్యున్నత అభివృద్ధి చెందిన కొన్ని సందర్భాలలో ప్రాణోత్క్రమణకు పూర్వమే చైత్యపురుషసత్త తదుపరి జన్మలో దానికే విధమైన జీవితం లక్షించాలో నిర్ణయించుకోగలదు.

అది ఎప్పుడైతే పరిపూర్ణతను సంతరించుకొని అత్యంత చేతనావృతమైన అస్తిత్వం కలదిగా రూపొందుతుందో అప్పుడు అది నూతన శరీరం ఏర్పాటుకావటంలో ముఖ్యపాత్ర వహిస్తుంది. సాధారణంగా ఒక అంతర్భూతప్రభావం ద్వారా కొత్త అనుభవానికి అనువైన విధంగా శరీరం రూపొందటానికి కావలసిన మూలద్రవ్యాలను ఎన్నుకుంటుంది. అయితే ఇది బాగా అభివృద్ధి చెందిన దశలో జరిగే పని. అటు తరువాత అది సంపూర్ణంగా రూపొంది సేవ చేయాలనే సంకల్పంతో, దైవకార్య నిర్వహణలో సమిష్టిగా సహాయపడి భాగస్వామి కావాలనే ఉద్దేశ్యంతో భువిపై తిరిగి అవతరించినప్పుడు రూపుదిద్దుకుంటున్న శరీరానికి కొన్ని మానసికమైన, ప్రాణికమైన అంశాలను గత జీవితాలనుండి అందజేయగలదు. ఈ అంశలు గత జన్మలలో చైత్యపురుషసత్తా శక్తులతో వ్యవస్థీకరించబడి ఫలప్రదంగావించబడి నందువలన కాపాడబడి వుంటాయి. పర్యవసానంగా సమగ్రాభివృద్ధి లో భాగస్వామ్యములు కాగలవు. అయితే ఇది చాలాచాలా అభివృద్ధి సాధించిన స్థితిలో జరిగే విషయం.

చైత్యపురుష సత్తా ఎప్పుడైతే పూర్తిగా వృద్ధి చెంది, అత్యంత చేతనా పూరితమై, దైవసంకల్పం నెరవేర్చడానికి సమర్థమైన పరికరంగా తయారవుతుందో అప్పుడు అది ప్రాణికాన్ని, మనస్సును కూడా సమగ్రమైన సామరస్యపూర్వక అభివృద్ధిలో పాలు పంచుకొనే విధంగా వ్యవస్థీకరించి వాటిని కాపాడుతుంది.

అత్యున్నత స్థాయికి చేరిన అభివృద్ధి, శరీరం అంతరించినప్పటికీ, మానసిక, ప్రాణిక అస్తిత్వాలలోని కొన్ని భాగాలనైనా పదిల పరుస్తుంది. ఉదాహరణకు ఒకవేళ

మానవ కార్యక్రమాలలోని కొన్ని భాగాలు మానసిక లేక ప్రాణికం అయినవి. ప్రత్యేకంగా వృద్ధి చెందినట్లయితే ఈ మానసికమయిన యీ ప్రాణిక మూలపదార్థాలు వాటి పూర్వాకృతికి సైతం భంగం వాటిల్లకుండా కాపాడుబడతాయి. పూర్తిగా వ్యవస్థీకరించ బడిన కార్యక్రమానికి అనువైనట్లుగా — ఉదాహరణకు, మహోన్నతమైన మేధాసంపత్తిగల వ్యక్తులు ఎవరైతే వారి ఆలోచనా పటిమను ప్రత్యేకంగా బలపరచుకున్నారో వారి అస్తిత్వం యొక్క మానసిక భాగం ఆ పటిమను కాపాడి వ్యవస్థీకరించబడిన మెదడు రూపంలో భద్రపరుస్తుంది. ఆ విధంగా వ్యవస్థీకరించబడిన మెదడు దాని జీవశక్తిని అది కలిగి వుంటుంది. భవిష్యజన్మ సంభవించే వరకు మార్పు చెందకుండా, అది సమకూర్చుకొనివున్న ప్రయోజనాలతో సహా అందులో పాలు పంచుకొనడానికి నిలిచి వుంటుంది.

కళాకారుల్లో ఉదాహరణకు కొందరు సంగీతజ్ఞులు ఎవరైతే వున్నారో వారి చేతులను ఒక ప్రత్యేకమైన చేతనాపూర్వక రీతిలో వాడివున్నారో వారి విషయంలో ప్రాణిక, మానసిక పదార్థం చేతులరూపంలో భద్రపరచబడుతుంది. ఆ చేతులు పూర్తిగా చైతన్యవంతమై వుంటాయి. ఒకవేళ ప్రత్యేకమైన ఆకర్షణ ఏదైనా ఉన్నట్లయితే అవి బ్రతికున్నవారి శరీరాన్ని సైతం ఉపయోగించుకోగలవు.

లేనట్లయితే, సామాన్యజనుల్లో ఎవరిలోనైతే చైత్యపురుష సత్త పూర్తిగా వృద్ధి చెందబడలేదో, వ్యవస్థీకరించబడలేదో మానసికశక్తి శరీరం నుంచి విడిపోయినప్పుడు మానసిక, ప్రాణిక, రూపాలు కొంత సమయం వరకు కొనసాగవచ్చు. ముఖ్యంగా మరణం ప్రశాంతంగా తీవ్రతరంగా కూడా సంభవించినట్లయితే, కానీ ఒక వ్యక్తికి హఠాన్మరణం తీవ్రోద్వేగ స్థితిలో, అనేక ప్రేమానురాగబంధాలలో చిక్కుపడి ఉన్నప్పుడు సంభవిస్తే అస్థిత్వం పటాపంచలై వేర్వేరు భాగాలుగా విడిపోయి కొంతకాలం వాటి పరిధిలో అది సజీవమైఉండి తరువాత అంతరిస్తాయి.

CWM 9:268- 69

పరిణామక్రమ ఆవశ్యకత — మరుజన్మ

ఒకరు మరుజన్మలో సైతం, ఇచ్చట ఈ ఆశ్రమంలోనే ఉంటారనేది నిశ్చయమా? లేక వారు ఇతర అనుభవాలకోసం వేరెక్కడికో పోతారా?

అది పూర్తిగా వారెట్టి స్థితిలో చనిపోయారో వారి అంతిమ కోరిక ఏమిటో అన్న

దానిపైన వారి మనోనిశ్చయంపై ఆధారపడి వుంటుంది. అది, యాంత్రికంగానో లేక బలవంతంగానో విధించే విషయం కాదు. ప్రతిఒక్కరికీ వేరుగా నుంటుంది. నేను మీకిదివరలో అనేక మార్లు చెప్పాను. మరణానంతరం భవితవ్యానికి సాధారణంగా చిట్టచివరి చేతనా స్థితి ముఖ్యమని అనగా మరణించే క్షణాన వారికి తిరిగి వచ్చి తమ కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలనే తీవ్ర ఆకాంక్ష గనక ఉన్నట్లయితే అది నెర వేరడానికి తగిన పరిస్థితులుఏర్పాటు గావించబడతాయి. కానీ, చూడండి, మర ణానంతరం ఏమి జరగాలనే దానికి అపారమైన అవకాశాలు ఉన్నాయి.

చైత్యపురుషసత్తాలో తిరిగి వచ్చే మనుషులున్నారు. నేను మీకు చెప్పాను, బాహ్య అస్తిత్వం కాపాడబడేది అతి అరుదుగా జరుపబడుతుందని కాబట్టి మనం నిజంగా నిరంతరం కొనసాగుతుండే మానసిక చైతన్యం గురించే మాట్లాడుతాము. ఇక కొందరుంటారు వారి మానసిక శక్తి తిరిగి మానసిక క్షేత్రానికే చేరుతుంది. వారికిదివరలో కలిగిన అనుభవాన్ని అంతర్లీనం చేసుకోవడానికి వారి భావి జీవితాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి . అందుకు శతాబ్దాలు పట్టవచ్చు. అయితే అది మనుషులపై ఆధారపడి వుంటుంది.

చైత్యపురుషసత్త ఎంత ఎక్కువగా వికసనమొందుతుందో అది దాని పరిపూర్ణతకు అంతదగ్గర అవుతుంది. జన్మలమధ్య సమయం కూడా అంత ఎక్కువ అవుతుంది. వేయి లేక రెండువేల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు.. జన్మలమధ్య సమయం కూడా అంత ఎక్కువ అవుతుంది. వేయి లేక రెండువేల సంవత్సరాల తదుపరి మాత్రమే పునర్జన్మనెత్తే జీవులుంటారు. వికసన ప్రారంభానికి ఒకడు ఎంత చేరువగా నుంటే పునర్జన్మ అంత దగ్గరలో జరుగుతుంది. కొన్ని సార్లు పూర్తి నిమ్నస్థాయిలో మనిషి జంతువుకు దగ్గరలో నున్నప్పుడు అది ఈ మాదిరిగా సాగుతుంది. (సంజ్ఞ) అనగా మరణానంతరం మనుషులకు వారి సంతానంయొక్క సంతానంగా పునర్జన్మించటం అసాధారణమేమీకాదు. ఆ విధంగా జరుగవచ్చు లేక తరువాతి తరంలో చోటు చేసుకోవచ్చు. అయితే ఇది పరిణామారంభ దశలో జరుగుతుంది. చైత్యపురుషసత్త చైతన్యవంతంకాని దశలో అనగా అది ఇంకా రూపుదిద్దుకొంటున్న దశలో జరుగ ుతుంటుంది. చైత్యపురుషసత్త చైతన్యవంతంకాని దశలో అనగా అది ఇంకా రూపు దిద్దుకునే దశలోనే ఉన్నప్పుడు అట్టి ప్రాథమిక దశనుండి వృద్ధి పొందినకొద్దీ, నేను చెప్పినట్లుగా పునర్జన్మలమధ్య దూరం పెరుగుతుంది. చైత్యపురుషసత్తా పూర్తిగా

వృద్ధిచెందినప్పుడు వృద్ధి చెందడంకోసం భువికి తిరిగి ఏతెంచనవసరం లేనప్పుడు అది పూర్తిగా స్వేచ్ఛను పొందినప్పుడు దాని పని వేరెక్కడో నున్నందున అది భూతలానికి తిరిగి రాకపోవచ్చు లేదా పునర్జన్మ నెత్తకుండా పూర్తిగా మానసిక చేతనలోనే ఉండిపోవడానికి మొగ్గు చూపవచ్చు, లేకపోతే అది కోరుకొన్నప్పుడు రావచ్చు. దాని కిష్టమైన రీతిగా రావచ్చు. ఎక్కడికి రావాలనుకుంటే అక్కడికి రావచ్చు. ఇదంతా పూర్తి ఎరుకతో జరిగే పని. ఇక ఒక విశ్వగత శ్రేణికి చెందిన శక్తులతోను, అధిమానస అస్తిత్వాలతోను జతగూడి కార్యనిర్వహణార్థం భూవాతావరణం లోనే ఉంటూ ఒకదాని తరువాత ఒక దేహాన్ని ధరించే వారుంటారు. దాని అర్థమేమి టనగా చైత్యపురుషసత్త పూర్తిగా రూపుదిద్దుకొని బేషరతుగా స్వేచ్ఛను పొందుతుంది. దానికిష్టమైన పనిని అది చేయగలదు. అది ఏది ఎన్నుకుంటుందో దానిని అందువలన అది ఏ విధంగా వర్తిస్తుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. అది కోరుకున్నపనిని ఖచ్చితంగా చేస్తుంది. దానిని ప్రకటిస్తుంది కూడా (ఇది జరిగింది) శరీరం నిర్జీవమైన క్షణాన దాని తదుపరిజన్మ అది ఏమైఉంటుందో అది ఏమి చేస్తుందో అప్పుడు ఎన్నుకొని ఉంటుంది. అయితే ఈ స్థితి తరచుగా ఏర్పడదు. మానసిక చేతన ఏ మేరకు వృద్ధి చెంది ఉన్నదనే దానిపైన, జీవియొక్క సమగ్ర చేతన ఏర్పరచుకున్న ఆశపైన ఆధారపడి వుంటుంది. ఇంకా మానసిక, ప్రాణిక, భౌతికచేతన చైత్యపురుష చేతనతో ముడివడి వుంది. కాబట్టి ఆ క్షణంలో మరణించే క్షణంలో దేహత్యాగం జరిగే క్షణంలో శరీరం ఒక ఆశను లేక ఒక ఆకాంక్షను లేక ఒక సంకల్పాన్ని రూపొందించుకుంటుంది. సాధారణంగా భావి జీవితాన్ని ఇది నిర్ణయిస్తుంది.

CWM 7: 85-87

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (9989251895)

పునర్జన్మ — ఆత్మ పరిణామం

పునర్జన్మ గురించి నిన్ను నీవు సామాన్యంగా ప్రజలందరిలోనూ వ్యాప్తిలో ఉన్న తెలివితక్కువ ఊహ నుంచి తప్పకుండా తప్పించుకోవాలి. బహుళ ఊహనుంచి తప్పకుండా తప్పించుకోవాలి. బహుళవ్యాప్తిలో ఉన్నదేమిటంటే, రోము జాతీయుడైన టైటస్ బాల్బస్ ఆంగ్ల జాతీయుడగు జాన్స్మిత్ అనే మనిషిగా తిరిగి అదే వ్యక్తిత్వంతో, స్వభావంతో, సాధించిన వాటితో జన్మించాడని. అతడు పూర్వజన్మలో ఎలా ఉన్నాడో

అదే మాదిరిగా కేవలం ఒకే ఒక్క తేడాతో, అధికార చిహ్నమైనటువంటి వదులైన ఉత్తరీయానికి బదులుగా కోటు, పాంటు వేసుకుని, జన వ్యాప్తమైన లాటిన్కు బదులుగా లండన్వాసుల వ్యావహారిక ఆంగ్లయాసతో మాట్లాడేవాడనే విషయం. అది అలా జరగదు. ఒకే విధమైన వ్యక్తిత్వాన్ని లేదా స్వభావాన్ని లక్షలసార్లు ఆద్యకాలంనుంచి కాలం అంత్యం వరకు పునరావృత్తం చేస్తే ఐహికంగా ఏం ప్రయోజనం ఉంటుంది? ఆత్మ తన అనుభవానికి, వృద్ధికి, పరిణామానికి, ఇంకా అది దైవాన్ని పదార్థంలో తేగలిగే పర్యంతం జన్మ పరంపరలోకి వస్తుంది. కేంద్ర అస్తిత్వమే జన్మిస్తుంది కాని బాహ్యవ్యక్తిత్వం కాదు. వ్యక్తిత్వం అనేది కేవలం, అది తన భావనల అనుభవానికి సృష్టించుకున్న ఒక నమూనా. మరొక జన్మలో అది తనకుతాను ఒక భిన్నమైన వ్యక్తిత్వాన్ని, భిన్న సామర్థ్యాలను, భిన్నమైన జీవితాన్ని, వృత్తిని ఎంచుకుంటుంది. వర్జిల్ గనక తిరిగి జన్మిస్తే, అతడు బహుశా పద్య కవితను ఒకటి లేక రెండు ఇతర జన్మలలో చేయవచ్చు, కాని అతడు కచ్చితంగా ఒక ఇతిహాసిక కావ్యాన్ని మటుకు వ్రాయడు. కాని బహుశా అతడు వ్రాయదలచుకున్నటువంటివి అతి చిన్నవే అయినా అందమైన గేయాలను తాను రోమ్ లో చేయలేని వాటిని చేస్తాడు. మరొక జన్మలో ఆయనకు ఏమాత్రమూ కవి అయ్యే అవకాశమేలేదు. ఒక తాత్వికుడు ఒక యోగిగా అత్యున్నత సత్యాన్ని చేరాలని, దానిని వ్యక్తీకరించాలని చూసే అన్వేషకుడు — కారణం, అది కూడా ఆ జీవితంలోఅతని చైతన్యంయొక్క సాక్షాత్కరించుకోని ధోరణే. బహుశా అంతకుముందు యేనియస్ లేదా అగస్టస్ లాగా పనులు చేస్తూ యోధుడుగా గాని లేదా రాజుగా గాని అయ్యుంటాడు, వాటిని గానం చేయడానికి పూర్వం ఆ విధంగా ఎన్నో — ఇటైనా గాని లేక అటైనాగాని కేంద్ర అస్తిత్వం ఒక కొత్త స్వభావాన్ని ఒక కొత్త వ్యక్తిత్వాన్ని, వృద్ధిని అభివృద్ధి చేస్తుంది, అన్ని రకాలైన ప్రాపంచిక అనుభవాలగుండా మారిపోతూ సాగిపోతుంది.

ఆ విధంగా పరిణమించే అస్తిత్వం ఇంకా ఎక్కువగా అభివృద్ధి చెందుతూ ఉండగా, ఎక్కువ సమృద్ధితోనూ సంక్లిష్టంగానూ తయారవుతూఉండగా, అది తన వ్యక్తిత్వాన్ని వాస్తవికమనేరీతిలో ప్రోగుచేసుకుంటుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు అవి క్రియా శీలమైన మూలకాలకు వెనుకగా ఉంటాయి. ఏదో ఒక వన్నెను, ఏదో ఒక విశిష్ట లక్ష ణాన్ని అక్కడక్కడ ఏదో ఒక సామర్థ్యాన్ని ప్రకటిస్తుంటాయి — లేదంటే అవి ముం దుండటం జరుగుతుంటుంది. అప్పుడక్కడ బహుముఖ వ్యక్తిత్వం, వైవిధ్య భరిత

స్వభావం లేదా అనేక -వైవిధ్యాలు ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక సార్వజనీన సామర్థ్యం లాగానూ కనిపిస్తూ ఉంటుంది. కాని ఒకవేళ ఒక మునుపటి వ్యక్తిత్వం, ఒక మునుపటి సామర్థ్యం పూర్తిగా ముందుకు తీసుకురాబడినప్పుడు అది ఇంతకు మునుపు చేసిన దానిని తిరిగి చేయటానికి మాత్రం కాదు. కాని అదే సామర్థ్యాన్ని కొత్తరూపాలలో, కొత్త ఆకృతులలో పోతపోయటానికీ, అస్తిత్వం యొక్క కొత్త సామరస్యతలోకి మిశ్రితం చేయటానికే గాని ఇంతఃపూర్వం ఉన్నదానినే తిరిగి చేయటానికి కాదు. కనుక నీవు యోధుడుగా, కవిగా పూర్వం ఉన్న పద్ధతిలోనే ఉండాలని అవశ్యం ఆశించరాదు — ఏదో ఒకవిధమైన బాహ్యలక్షణాలు కనిపించవచ్చునేమోగాని అవి బాగా మార్పుచెందినవై, కొత్తమూసలో కొత్తమేళవింపుగా అవుతాయి. అది ఇతఃపూర్వం చేయని దానిని చేయటానికి శక్తులను కొత్తదిశలోకి మార్గ నిర్దేశనంచేయడం అవుతుంది. మరొక విషయం. పునర్జన్మలో వ్యక్తిత్వము స్వభావములే ప్రథమ ప్రాముఖ్యమైన విషయాలు కావు — ప్రకృతి పరిణామం వెనుకగా ఉంటూ దానిలో పరిణమించే అంతరాత్మిక అస్తిత్వం ప్రధానం.

దివ్య మౌలికతత్వం తనతో సారభూత అనుభవాన్ని కొనిపోతుంది.

అంతరాత్మికమైనది శరీరాన్ని వదిలిపెట్టిపోయేటప్పుడు, మానసిక, ప్రాణికాలను తాను తన విశ్రాంత ప్రదేశానికి పోయే దారిలో విడిచిపెట్టేసి, అనుభవాల సారాన్ని తన వెంట తీసుకువెళ్తుంది. — భౌతిక సంఘటనలనుకాదు, ప్రాణికగమనాలను కాదు, మానసిక నిర్మాణాలను కాదు, సామర్థ్యాలను లేక లక్షణాలను కాదు, కాని ఏదో వాటినుంచి ప్రోగుచేసుకొన్న అత్యావశ్యకమైనదానిని, దేనికోసమైతే తక్కినదంతా ఉనికిలో ఉన్నదో, దివ్యమూలకం అని దేనిని పిలువవచ్చో దానిని తీసుకుపోతుంది. అది శాశ్వతమైన కూర్పు, అది దైవం వైపు వృద్ధికి సహాయం చేస్తుంది. ఆ కారణంగానే సామాన్యతః గత జీవితాల బాహ్యసంఘటనలు, సందర్భాలు జ్ఞాపకం ఉండవు — ఆ జ్ఞాపకానికి అక్కడ తప్పకుండా మానసిక, ప్రాణికాలతోపాటు సూక్ష్మ భౌతికానిది కూడా ముక్కలు కాకుండా కొనసాగింపుకు ధృఢమైన అభివృద్ధి జరిగి ఉండాలి; అదంతా అక్కడ బీజరూపంలో స్మృతిలో ఉండి సాధారణంగా బహిర్గతం కాదు. ధీరోదాత్తుడైన యోధుడిలో ఏ దివ్య మూలకం ఉంటుందో విధేయతగా, ఔదార్యంగా, గొప్ప సాహసంగా యేది అభివ్యక్తమౌతుందో, కవియొక్క సామరస్యపూరకమైన

మనస్తత్వం ధారాళమైన ప్రాణికం వెనుక ఏ దివ్యమూలం ఉంటుందో, అది వారిలో తనకు తానుగా అభివ్యక్తమౌతుంది. అది కొనసాగుతుంది.

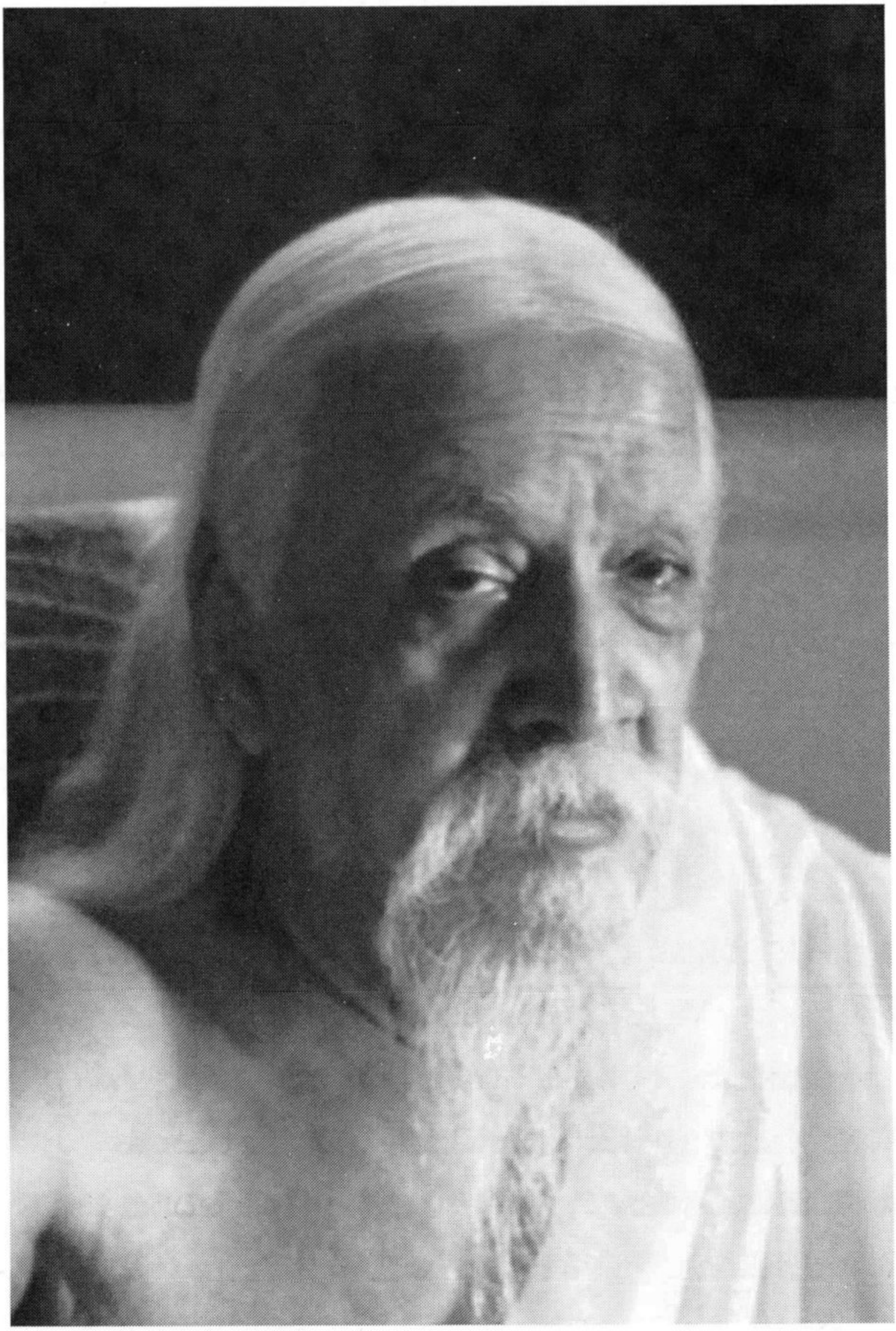
అది నూతన స్వభావపు పొందికలో ఒక నూతన వ్యక్తీకరణను సంతరించుకోవచ్చు లేదా, ఒకవేళ జీవితం దైవంవైపుకు మరలితేగనక, సాక్షాత్కారానికి లేక దైవకార్యానికి చేసే పనిలో ఆధిపత్యశక్తులుగా చేకొనబడవచ్చు.

CWSA 28: 544

దైవత్వం యొక్క ఈ మానవ అంశయందు
మహదాత్మ మహత్వమును నిలబెట్టునామె మహాకాలమందు
ప్రకాశమునుంచి ప్రకాశమునకు, ఆధిపత్యశక్తినుంచి ఆధిపత్యశక్తికి
ఉద్ధరించుటకై,
ఒక రాజువలె, స్వర్గశిఖరమున నిలుచుండుదనుక

Savitri p. 527 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ (8639106913)

మహా అనంతపు ఆకృతుల ఈ శిల్పి,
గుర్తించబడని నివాసి ఈ తెరమాటున,
తన సొంత రహస్యాల ఉపదేశకుడు,
తన విశ్వతలంపు అత్యల్ప మూగబీజమందు దాగియుండు.

శ్రీఅరవిందులు (*Savitri* p. 230)

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

పునర్జన్మ ప్రక్రియ

పునర్జన్మకు ఉండే నియమాలు

పునర్జన్మ విషయంలో ఇదమిత్థమైన విధానాలంటూ ఏమీ పనిచేయవు. ఇంకొన్ని సందర్భాలలో చనిపోయినవారు మరల వెంటనే జన్మించవచ్చు. తల్లిదండ్రుల మనోభావాలు వారి పిల్లల మనస్తత్వాలను ప్రభావితంచేసిన సందర్భాలలోనూ వారి బిడ్డలతో వారికి అవినాభావ సంబంధం ఉన్న సందర్భాలలోనూ, త్వరలోనే పునర్జన్మ జరుగుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో మళ్లీ జన్మించటానికి వందల లేక వేల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. వారు తమకు అనుకూలమైన పరిస్థితులు ఏర్పడిన దాకా పునర్జన్మకు ఎదురుచూస్తూనే వుంటారు.

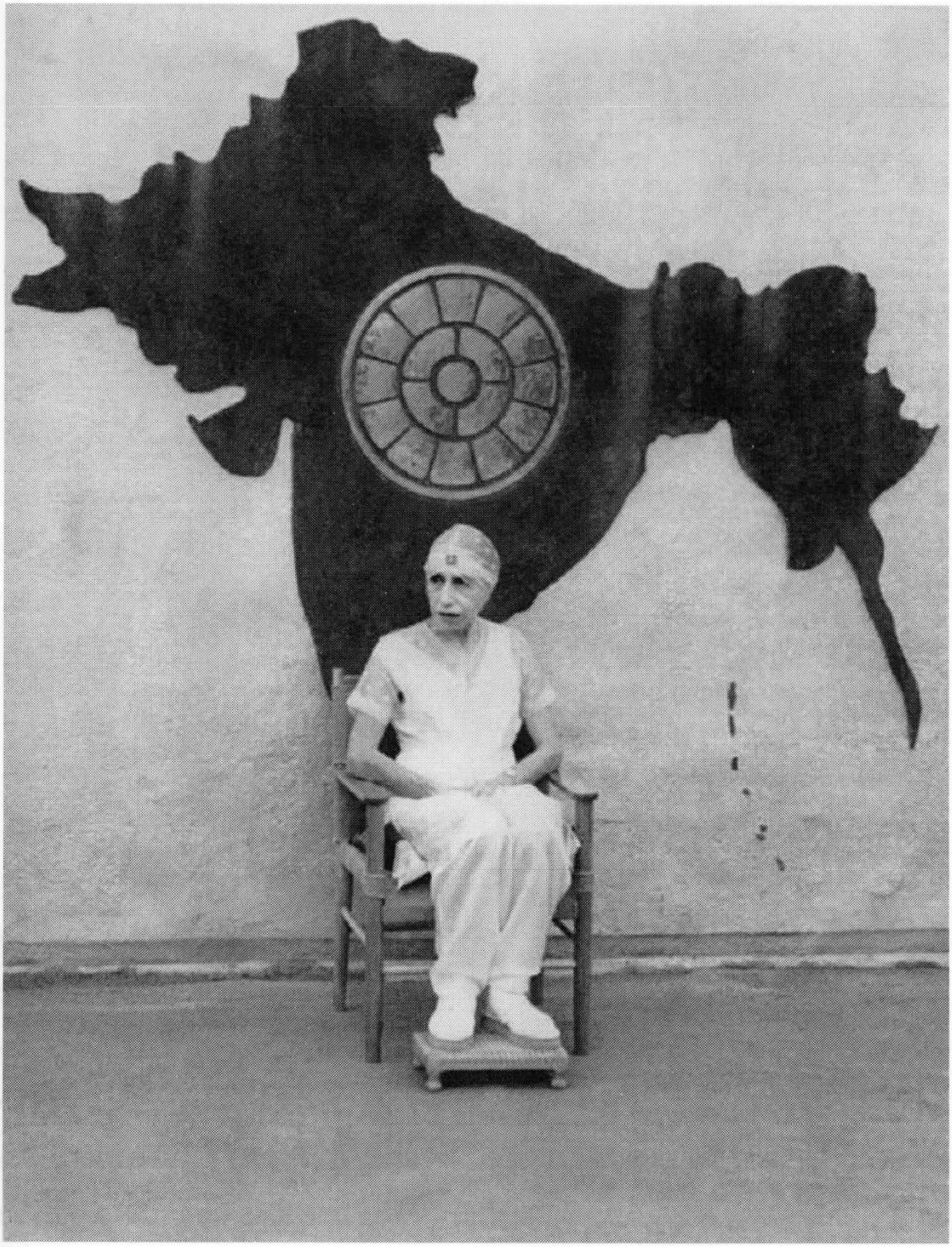
యోగ చేతన ఉన్నవారిలో రాబోయే జన్మను గురించి కూడా అవగాహన ఉంటుంది. పునర్జన్మకు ముందే రాబోవు దేహాన్ని వారు రూపొందించుకో గలరు. నిజానికి వారి మరోజన్మకు వారే కర్తలు. వారికి తల్లి దండ్రులు నామమాత్రమైన ఉపాధి వంటి వారే అవుతారు.

పునర్జన్మ విషయంలో ఎవరికీ సరియైన అవగాహన లేదనే నా అభిప్రాయం. ప్రతి వ్యక్తీ మరల మరల తానే పునర్జన్మ పొందుతున్నానని భ్రమపడుతున్నాడు. ఇది సరియైన అవగాహన కాదు. నిజానికి వారికి ఉన్న లక్షణాలతోపాటు ఇతరుల స్వభావాలు కూడా వారి చేతనలో మిళితమై నూతన జీవిగా ఆవిర్భవించడం జరుగుతుంది. ఏ వ్యక్తీ సంపూర్ణంగా తానే పునర్జన్మను పొందదు. మనమంతా నేను అని వ్యవహరించే జీవి మన స్వంతఆస్తి లాంటిది కాదు. అది బయటకు కనబడే నామరూపధారి మాత్రమే. అదే జీవి వరుసగా రెండవ జన్మను, మూడవజన్మను పొందటం నిజం కాదు. అదే రకమైన చేతన ఇద్దరిలో ఉన్నా అది ఒకటిగానే జన్మించవచ్చు. శాశ్వతంగా నిలచి యుండేది మనలోని చైత్యపురుషుడు మాత్రమే! బయటకు కనబడి దేహధారి యైన "జీవుడు" మనం కాదు, జీవుడు అంటే రూప, నామాలు ఉన్న భౌతిక స్వరూపం కాదు.

CWM 3: 144-146

పూర్వపు వ్యక్తిత్వంలో కొంత భాగమైనా మిగిలి యుంటుందా?

సమా: సాధారణంగా "జీవుడు" రూప నామాలు ఉన్న దేహధారిగా మాత్రమే

చలామణి అవుతాడు. అందువలన దేహత్యాగంతో ఆ అధ్యయనం ముగిసినట్లే. అట్లాగని జీవిలో ఏ అంశమూ మిగిలిపోదని భావించకూడదు. ప్రాణిక, మానసిక, శక్తులు మరణంతో పూర్తిగా నశించవు. నిజానికి అవి దేహంతో ముడివడి యుండవు. దాటికి బాహ్యరూపంతో సంబంధం లేదు.

దేహం అనేక ధాతువుల, స్పందనల కోరికల భౌతిక సమాహారము మాత్రమే. అది తాత్కాలికంగా జీవధర్మాలను నిర్వర్తించే పరికరం. దేహసంబంధిత కార్యక్రమం ముగియంగనే ఈ కుహనా అస్తిత్వం అంతమౌతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో, అది మనసుపై చెరగని ముద్ర వేసిన ప్రభావాల విషయంలో మనసుకూడా దానికి కట్టుబడి ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకొంటుంది. అట్టి సందర్భాలలో జీవి తనకు తగిన రూపాన్ని ధరించి, తనలోని ఆదర్శాలను ప్రకటించటానికి వీలుగా తిరిగి పూర్వ జన్మ వాసనలతో జన్మిస్తుంది. ఇదే విధంగా కళాహృదయం ఉన్నవారు, శాస్త్రిజ్ఞులు వేదాంతులు, ఉన్నత మానసిక చేతనని సాధించినవారు వారి వ్యక్తిత్వాలను బట్టి, వారి ప్రాణిక శక్తులతో మళ్ళీ జన్మించారు. వారి భౌతిక దేహాలు సంతరించుకున్న మనోమయ వికాసం మానసిక శక్తులు దేహంతోపాటు నశించవు. అవి జీవి యొక్క అంతరంగానికి చెందినవి కావటంవలన మళ్ళీ మళ్ళీ జన్మిస్తూ పరిపూర్ణత్వాన్ని పొందటంద్వారా దైవేచ్ఛను నెరవేర్చే ప్రయత్నంలో ఉంటాయి.

CWM 3: 144-146

పునర్జన్మ వలన చైత్యపురుషునిలో ఏ మేరకు అభివృద్ధి జరుగుతుంది?

సమా: ఇది వర్గ భేధానికి సంబంధించిన విషయం. చైత్యపురుషుని చేతనావికాసం కూడా ఇందుకు దోహదపడుతుంది. తన భౌతికదేహం మరణించటానికి ముందే చైత్యపురుషుడు బాగా అభివృద్ధి చెంది ఉంటే ఇది పూర్తిగా జరుగుతుందని అనుకోవచ్చు. ఇది ఇప్పటికే మీకు వివరించాను. ఇతర సందర్భాలలోనూ అట్లా దానంతట అదే జరిగి పోతుంది. అటువంటి సందర్భాలలో చైత్యపురుషుని ఇచ్ఛ అంత పరిణతి చెందకపోతే అది తను తానుగా నిర్ణయించుకోలేదు. ఇక నియమాలకు ఎలా అవకాశం ఉంటుంది?

ఇదంతా పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ముఖ్యంగా చైత్యపురుషుడు ఏ దిశగా పయనిస్తోంది. అంతా దాని మూలాల్లో ఉంటుంది. కచ్చితంగా చెప్పలేము.

ఇక లైంగిక విషయాలు (స్త్రీగానా, పురుషుడుగానా అనేవి) కొంతకాలానికిగాని

బయటపడవు. చైత్యపురుషుడు తన చైతన్యం తగినంతగా అభివృద్ధి చెందిన తర్వాత తనకు తానే ఏదో ఒక మార్గాన్ని ఎంచుకుంటుంది. ఇంతకు ముందు అనేక జన్మలలో నీవు స్త్రీగానో, పురుషుడుగానో జన్మించి యుండవచ్చు. ఇందువలననే కొందరు స్త్రీలకు పురుష లక్షణాలు, పురుషులకు స్త్రీలక్షణాలు రావటం కద్దు. ఇది నిర్ణయం కాకముందే సృష్టికర్త్రిణి లేదా జగద్రష్ట ప్రభావం ఉండి తీరుతుంది. ఇది కూడా ప్రారంభదశలోనే జరుగుతుంది.

అంతరాత్మ మరో దేహంలో జన్మించే సమయము

నేను అనేక జన్మలు ఎత్తినట్లునూ, ఇంకా ముందు ముందు ఎత్తనున్నట్లునూ చెప్పగలను. ప్రతిసారి విషయం మానసికమైన పరిస్థితిపై ఆధారపడి వుంటుంది. భౌతికంతో దానికి అంతగా సంబంధం ఉండదు. కాని, శారీరక అంశాలను కూడా త్రోసిరాజనలేము. అంతరాత్మ ఏ స్థాయిలో వుందో అదే కావలసిన పునర్జన్మను కూడా నిర్ణయిస్తుంది. ఇక్కడ ఆత్మ అంటే మనోమయ పురుషుడే అని భావించాలి. చుట్టూ ఉన్న వాతావరణాన్ని బట్టి నిర్వహించాల్సివున్న కర్తవ్యాన్ని బట్టీ ఆలోచించి తగిన విధంగా అంతరాత్మకు పునర్జన్మ వస్తుంది. ఇందుకు అనేక పరిస్థితులు తోడ్పడతాయి. తల్లిదండ్రుల మనోభావాలు, వారి చేతనయొక్క స్థాయి కూడా దీన్ని నిర్ణయిస్తుంది. బిడ్డను కనాలనే తీవ్ర ఆకాంక్షతో గర్భం ధరించటానికీ, దేహవాంఛ వలన ఇష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా గర్భం ధరించటానికి తేడా వుంటుందని ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసిన పనిలేదు. ఆకాంక్షలేకుండా గర్భం ధరించిన సందర్భంలో అదే ఆత్మ మళ్ళీమళ్ళీ జన్మిస్తుందని కూడా నేను చెప్పలేను. శిశువు మాతృగర్భంలో తయారవుతున్నప్పటి నుండే మార్పు జరుగ నారంభిస్తుంది. గర్భధారణ సమ యంలోనే ఇది జరిగితే పుట్టబోయే శిశువుయొక్క చైతన్యం కూడా రూపొందు తుంది. దానికి తగినట్లుగానే మాతృగర్భంలో జీవపదార్థం పెరుగనారంభిస్తుంది. శిశువు ఎదుగుదలకు ముందే మనసులో ఈ నిర్ణయం జరుగుతుంది. దానికి అను గుణంగానే పుట్టబోయే శిశువు దేహావయవాలు రూపుదిద్దుకుంటాయి. బిడ్డ బయటకు రావటానికి ముందే ఇది సంపూర్ణంగా జరిగిపోతుంటుంది. ఇదేమీ అసాధారణమైన విషయంకాదు, కాని ఇలాగే జరుగుతుంది.

తరచుగా కొన్ని సందర్భాలలో శిశువు భూమి మీదకు వచ్చే సమయంలో

గట్టిగా ఏడ్చి, తన ఊపిరి తిత్తులను పనిచేయించటం ప్రారంభిస్తుంది. ఈ ప్రక్రియ పునర్జీవనాన్నివేగవంతంగా సమర్థవంతంగా చేస్తుంది.

కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో ఈ దశ రోజులు, నెలలు కొనసాగుతుంది. ఈ ప్రక్రియ నిదానంగాను, క్రమంగాను, మనం గ్రహించలేనంత అంతర్గతంగాను జరుగుతుంది.

మరికొన్ని సందర్భాలలో ఇంకా ఎక్కువ కాలం కూడా పట్టవచ్చు. ఆ సందర్భాలలో గర్భంలోని శిశువే తన గ్రహణశక్తివలన మరింతగా చైతన్యవంతమై ఊర్ధ్వ శక్తుల ప్రభావాన్ని గమనించ గలుగుతుంది. ఆ శక్తులు ఏమిటో తనకు తెలియకపోయినా వాటిని గ్రహించి తన అనుభవంలోనికి తెచ్చుకుంటుంది. ఈ ఆకాంక్ష ఆయా శక్తులను ఆకర్షించి శిశువుయొక్క చేతనను ఏర్పరస్తుంది. ప్రస్తుతానికి మీకు సర్వసాధారణమైన సంఘటనలను గురించి మాత్రమే చెపుతున్నాను. ఇంకా ఎన్నో వుంటాయి. ఈ ప్రక్రియ అనేక విధాలుగా జరిగే అవకాశం ఉంది.

మీకు వివరించినవన్నీ నా అనుభవంలోనికి వచ్చిన సందర్భాలే.

మళ్ళీ జన్మించాలని అనుకునే ఆత్మ కొంత కాలం ఊర్ధ్వ మానసంలో ఉంటుంది. అయినా భూవాతావరణానికి కూడా సమీపంలోనే ఉంటుంది. రాబోయే రూపాన్ని నిర్ధారించుకున్న తరువాతే రూపధారణ జరుగుతుంది. కొన్నిసార్లు ఇంకా దిగువకు వచ్చి ప్రాణిక లేక సూక్ష్మ భౌతిక తలాల్లోనుండి దేహ నిర్మాణాన్ని చేసుకుంటుంది.

అంతారాత్మిక అస్తిత్వం జీవి పునర్జీవించటానికి తగిన పరిస్థితులను ఏర్పాటు చేసుకుంటుంది.

దివ్యనిప్ఫురవ్వ తనలోని ఆకర్షణ వలన ఐతే నేమి, తన ఎంపిక కారణంగా ఐతేనేమి, దాని చుట్టూ తనకు అనువైన మానసిక చేతనను ఏర్పాటు చేసుకోవటం ప్రారంభిస్తుంది. ఇది జంతువుల్లో స్పష్టంగా గమనించవచ్చు. మనిషి కూడా జంతువే కదా! అందువలన మనకు మాత్రమే మానసిక అస్తిత్వం ఉంటుందనుకోవటం కేవలం భ్రమ. ఈ చేతన నిర్జీవపదార్థాలలోనూ ఉంటుంది. ఇది ఖనిజాలలో ప్రారంభం అవుతుంది. వృక్షజాలంలో అభివృద్ధి చెందుతుంది. జంతువులలో దాని ఉనికి స్పష్టంగా చూడవచ్చు. ఇక మానవులలో మరింతగా పరిణామం చెంది ఒక స్వీయ చేతనగాను, వ్యక్తిగత సంకల్పశక్తిగాను అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇట్లా అనేక జన్మలు జరుగగా,

అది మరింతగా వ్యక్తిత్వాన్ని సంతరించుకొని తన చేతనను తానుగా గ్రహించే స్థితికి చేరుకొంటుంది. ఆ స్థితిలో దాని గమనానికి కావలసిన వాతావరణం అది నిర్ణయించుకో గలుగుతుంది. ఆ గ్రహింపుకు వచ్చిన తరువాత రాబోయే జన్మకు కావలసిన పరిస్థితులపై దృష్టి సారిస్తుంది.

ఇక్కడ మీకు ఒక విషయం ప్రత్యేకంగా చెప్పాలి. చైత్యపురుషుడు కేవలం భౌతిక వాతావరణంలోనే అంటే దేహం ఉండగానే ఏర్పడుతుంది. అభివృద్ధి చెందుతుంది. దేహత్యాగం చేశాక అవసరమైతే కొంతకాలం విశ్రమించి — ఇంత కాలం అని చెప్పలేము — దాని పరిణితికి తగినట్లు రాబోవు జన్మలలో ఇంకా ముందుకు వెళ్లే మార్గాన్ని అన్వేషిస్తుంది. ఆ విధంగా ఒక జీవితాన్ని గడిపిన తరువాత దేహత్యాగం చేసి పునర్జన్మకు తనకు కావలసిన జీవన విధానానికి పుట్టబోయే ప్రదేశానికీ తగిన స్పష్టమైన కార్యక్రమానిక కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసుకొంటుంది. ఏతా వాతా చెప్పేది ఏమిటంటే వ్యక్తిలోని చేతన పరిణితినే కోరుకొంటుంది. పునర్జన్మలు అందుకే!

CWM 14:143- 44

భావానువాదం: కె.ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు (9848848291)

పురుషజన్మ లేక స్త్రీజన్మ

"ఎక్స్" నన్నడిగాడు జన్మ పరంపరలో ఒక స్త్రీ, పురుషుడు కావచ్చా, లేదా ఒక పురుషుడు స్త్రీగా జన్మించవచ్చా అని. అతడు తనలో కొన్ని స్త్రీత్వ లక్షణాలను గమనించాడు. వాటిని ఆ విధంగా అయితే వివరించవచ్చు అనుకొన్నాడు. అంతరాత్మకు లింగభేదం ఉంటుందా అనే విషయాన్ని నేను కూడా తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాను.

చైత్యపురుషలో ఉండేది లింగభేదం కాదు పురుషతత్వం లేదా స్త్రీతత్వం. ఒక స్త్రీ పురుషుడిగా జన్మించవచ్చా, లేదా ఒక పురుషుడు స్త్రీగాజన్మించవచ్చా అనేది కష్టమయిన ప్రశ్న. సాధారణంగా అది ఒక మార్గాన్నే అనుసరిస్తుంది. అనేది నా అనుభవం, సాధారణ అనుభవం కూడా. కాని లింగబేధమనేది అసాధ్యమయిన విషయమని చెప్పలేము. కొంత మంది ఒక జన్మ స్త్రీగాను, మరొక జన్మ పురుషుడుగాను తీసుకోవచ్చు. ఒక పురుషుడిలో స్త్రీత్వ లక్షణాలు కనిపించటానికి కారణం ముందు జన్మలో స్త్రీగా జన్మించి ఉండటం కానక్కరలేదు. క్రియాశక్తుల సాధారణలీలలో

మూర్తీభవించుటలో అలా జరగవచ్చు. కొన్ని లక్షణాలు ఇరులింగాలకు సమానంగా ఉండవచ్చు. ఒక మానసికవ్యక్తిత్వంయొక్క అంశం మరొకరితో అనుబంధం కావచ్చు. గతంలోని ఒక వ్యక్తి గురించి మీరిలా అనవచ్చు. అది నేను కాదు, నా మనస్తత్వ మూర్తి అంశ అతనిలో ఉంది అని. పునర్జన్మ అనేది ఒక సంక్లిష్టమయిన విషయం. జనులు సాధారణంగా అనుకునేంత సరళమయిన తతంగం కాదు.

CWM 28: 548- 49

మరణించబోయే వ్యక్తి అభిలాష

అవసానదశలో కోరిక కేవలం ఉపరితలం లోనిదే అది అంతరాత్మికమైన దానిచే నిర్ణయించబడి ఉండవచ్చు. భవిష్యత్తును రూపొందించుకోవటానికి ఉపకరించవచ్చు. కానీ అది అంతరాత్మికమైన దాని ఎన్నికను నిర్ణయించదు. అది తెరవెనుక జరుగుతుంది. బాహ్యచేతన చర్య అంతర విధానాలను నిర్ణయించదు. నిజానికి అంతరమే బాహ్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. కొన్నిసార్లు అంతర్ చర్యల సూచనలు లేదా శకలాలు ఉపరితలం పైకి రావచ్చును. ఉదాహరణకు కొంత మందికి అవసాన సమయంలో తమ గతంలోని సంఘటనలన్నీ ఒక దృశ్యంలా కళ్ళముందు కదలవచ్చు. అది శరీరాన్ని విడిచేముందు చైత్యపురుష సమీక్ష.

*

కఠిన యంత్రాంగం కాదు.

చైత్యపురుష ఎన్నిక వలన తదుపరి జన్మలో వ్యక్తిత్వం రూపొందదు. అది నిర్ణయించవచ్చు. ఒకసారి అంతరాత్మిక లోకాలలో ప్రవేశించాక తన అనుభవాల సారాన్ని జీర్ణించుకోవటం ప్రారంభిస్తుంది. ఆ కారణంచేత ముందు నిర్ణయించుకొన్నట్లుగా భవిష్యచైత్య పురుష వ్యక్తిత్వం రూపు దిద్దుకుంటుంది. ఈ జీర్ణించుకోవడం పూర్తి అయిన తరువాత కొత్తజన్మ తీసుకోవటానికి సంసిద్ధమవుతుంది. కానీ అంతగా పరిపూర్ణత చెందని జీవులు తమంత తాము స్వయంగా పూర్తిగా ఈ కార్యాన్ని నెరవేర్చలేవు. అందుకు ఉన్నత లోకాలకు చెందిన జీవులు శక్తులు ఉంటాయి. జన్మ తీసుకొన్నప్పుడు భౌతికప్రపంచశక్తులు తాను చేయాలను కున్నదానికి అడ్డు రావచ్చు. ఆ కార్యార్థమై తన నూతన ఉపకరణం శక్తివంతమయినది కాకపోవచ్చు.

ఎందుకంటే తన స్వీయశక్తులతో యిక్కడ విశ్వజనీన శక్తుల అంతర్మథనం ఉంటుంది. నిరాశ, దారితప్పటం అసంపూర్ణత ఏదైనా జరుగవచ్చు. అదంతా ఒక పటిష్ట యంత్రాంగం కాదు. కొన్ని సంక్లిష్టమైన క్రియాశక్తుల పనితనం చైత్యపురుష పరిణతి చెందినపుడు ఈ సంక్రమణం చైతన్యవంతంగా ఉండి, తానే నిర్వహించడం జరుగుతుంది. సమయం వ్యక్తియొక్క గతిపై, పరిణితిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కొంతమంది వెంటనే జన్మ తీసుకోవచ్చు. మరికొంతమందికి సుదీర్ఘమైన కాలం పట్టవచ్చు. కొంతమందికి కొన్ని దశాబ్దాలు పట్టవచ్చు. కానీ చైత్యపురుషుడు తగినంతగా పరిణితి చెందిన వారిలో తమగతిని, విరామాలను నిర్ణయించుకొనే స్వేచ్ఛ ఉంటుంది.

సాధారణ కర్మ సిద్ధాంతము

సాధారణ కర్మసిద్ధాంతాలు మరీ యాంత్రికంగా ఉంటాయి. అదే విధంగా పాప పుణ్యాలు మరుజన్మలో వాటి ఫలితాలు కూడా. పూర్వజన్మ కర్మఫలాలు ఉంటాయి కానీ ఆ శైశవ మయిన సిద్ధాంతం ప్రకారం కాదు. ఒక మంచివ్యక్తి ఈ జన్మలో బాధ లనుభవించటానికి కారణం పూర్వజన్మలో అతను దుర్మార్గుడై ఉండటం అని. ఒక చెడ్డవ్యక్తి సంపన్నుడుగా ఉండటం అతను పూర్వం భూమిపై దేవతా గుణాలతో ఎన్నో సత్కర్మలాచరించి ఎన్నో సద్గుణాలను కలిగి ఉండటమే ఈ జన్మలో అదృష్టానికి కారణమని చెప్తుంటారు.

ఇది వినటానికి నిజమే అనిపిస్తుంది. జన్మ యొక్క ఉద్దేశ్యం అనుభవం ద్వారా ప్రగతి చెందటం. పూర్వకర్మలనుండి వచ్చినఫలితాలు ఆ వ్యక్తి మరింత నేర్చుకోవటానికి ప్రగతి చెందటానికి ఉద్దేశించబడ్డాయి. క్లాసులో మంచి పిల్లలకు లాలిపాప్‌లు, చెడ్డపిల్లలకు బెత్తపు దెబ్బలు లాగా కాదు. మంచి, చెడులకు అదృష్ట, దురదృష్టాలను కేటాయించటం కాదు. మంచి అనేది మనలను ఒక ఉన్నత స్వభావం వైపు నడిపించి,

---

చైత్యసత్తమరణ సమయంలో తాను తరువాతి జన్మలో ఏమి చెయ్యదలచుకుందో ఎంపిక చేసుకొని, తన కొత్త వ్యక్తిత్వపు లక్షణాలను, పరిస్థితులను నిర్ణయించుకుంటుంది. జీవితం అనేది వ్యక్తి ఉన్నతమయిన వెలుగుకు సంసిద్ధమయ్యేవరకు అజ్ఞాన పరిస్థితులలో అనుభవం ద్వారా పొందే పరిణామ ప్రగతి.

CWM 28: 532-33

చివరకు బాధలకు అతీతంగా పైకి లేవనెత్తుతుంది. చెడు అనేది నిమ్న స్వభావం వైపు క్రిందికి లాగి దుఃఖం దుష్టత్వాల వలయంలో పడవేస్తుంది.

CWM 28: 532-33 *అనువాదం: డా. ఆర్. సరోజాప్రసాద్ (9704198298)*

అంతరాత్మిక లోకంలో నెమరువేసుకొనుట

శరీరం విడిచాక ఆత్మ అనేక స్థితులు, తలాల గుండా ప్రయాణించి, తన తాత్కాలిక ఆచ్ఛాదనలను విడిచి పెడ్తుంది. చివరకు అంతరాత్మిక లోకంలో చేరుకొని అక్కడ ఒకవిధమైన నిద్రలో ప్రవేశిస్తుంది. అక్కడే తరువాత జన్మకు సంసిద్ధమౌతుంది. తనవద్ద ఉన్న మానవ అనుభవాల సారాన్ని మరుసటి జన్మలో తన అభివృద్ధి కొరకు ఉంచుకుంటుంది. ఇది సర్వ సాధారణంగా జరిగే పద్ధతి. కాని బాగా అభివృద్ధి చెందిన సత్తాలకు ఇది వర్తించదు. వారు, సాధారణ మానవులకంటె ఎక్కువ ఎరుకను చైతన్యాన్ని సాధించారు. తరువాతి జన్మలో తనకంటె తక్కువ లేదా హీన రూపాన్ని ధరించేది అంతరాత్మ (అంతరాత్మిక సత్తా కాదు). అలా చేసేది సాధారణంగా ప్రాణికంలో కొంతభాగం మాత్రమే. ఏదో ఒక కోరిక వల్ల ఒక అనుభవం యొక్క అవసరం వల్ల ఒక ఆకర్షణ వల్ల ఇలా జరుగుతుంది. తరచుగా సాధారణ మనుషు లందరకు.

*

కొత్త జీవితానికి సిద్ధమగుట

దేహం విడ్చాక, కొన్ని అనుభవాలు ఇతర లోకాలలో పొందాక, తన ఆత్మ తన మానసిక వ్యక్తిత్వాన్ని విదళించివేస్తుంది.

తర్వాత అది విశ్రాంతిలో ప్రవేశించి, గతాన్ని నెమరువేసుకుంటూ, తరువాత జన్మకు సంసిద్ధమౌతుంది. కొత్తజన్మపరిస్థితులు, వ్యక్తిత్వ వ్యవస్థాపన దానికి కావల్సిన పరికరాలు, ఎంపిక చేయబడ్తాయి. నిర్ధారించబడ్తాయి. గతజన్మ అనుభవాలు, జ్ఞాపకాల సారాన్ని మాత్రమే, వివరాలను కాదు, నిష్క్రమించిన అంతరాత్మ ఉంచుకుంటుంది. (వాసనలు, అభిరుచుల రూపంలో) భవిష్యత్ లో వీటిని వ్యక్తపరచ వలసివచ్చినపుడు మాత్రమే వాటి వివరాలను జ్ఞాపకానికి తెచ్చుకుంటుంది. అలా కాకపోతే యోగదృష్టివల్ల ఇవి జ్ఞాపకానికొస్తాయి.

పరిణామక్రమంలో వెనుకంజ వేసే అంతరాత్మ పరిణామంలో కొన్ని చాంచల్యాలు ఉండవచ్చు. కాని ఇవి తాత్కాలిక వంకరటింకర చలనాలు మాత్రమే పూర్తిగా వెనుకకు పడిపోవడం కాదు. అది ప్రయత్నించినది ఏదో కొత్త దారిలో పురోగమించటానికే.

అంతరాత్మ పశుస్థాయికి పడిపోదు. కాని దాని ప్రాణిక వ్యక్తిత్వంలో కొంతభాగం విడిపోయి, పశుజన్మ పొంది, కావాల్సిన అనుభవాలు పొందుతుంది.

దురాశాపరుడు మరుసటి జన్మలో పామై పుడ్తాడనటంలో సత్యం లేదు. ప్రాచుర్యం గల అద్భుత మూఢనమ్మకాలు మాత్రమే.

CWSA 28:534

ప్రత్యేక ప్రజ్ఞలు- వ్యవస్థీకృత ప్రజ్ఞలు- వాని పునర్జన్మ

ప్రశ్న: ఈ సత్తాలు తిరిగి జన్మించినపుడు, గత జన్మలోని కోర్కెలనే నిల్పుకోగలమా?

సమా: కాదు. అది మొత్తం కాదు. కొన్ని ప్రత్యేక ప్రజ్ఞలు భూవాతావరణంలో ఉండిపోతాయి. తమను తాము అభివ్యక్తం చేసుకొనడానికి ఉండిపోతాయి. కాని చైత్యపురుషుడు అంతరాత్మిక లోకానికి తిరిగి వెళ్ళిపోతుంది. అదే మళ్లీ శరీరం తీసుకుంటుంది. నేనిదివరకు చెప్పినట్లు, శరీరాన్ని విడిచేముందే చైత్యపురుషుడు చాలా తరచుగా నిర్ణయించుకుంటుంది. తన తరువాత జన్మ ఏమిటో దాని పరిసరాలు వృత్తి, ఎలా ఉండాలో ఎందుకంటే దాని అనుభవాలకు ఒక క్షేత్రం కావాలి. అందుచే గొప్ప సంగీతజ్ఞులు, పెద్ద గ్రంథకర్తలు వారి తర్వాత జన్మలో తెల్వితక్కువగా అవివేకులుగా జన్మించవచ్చు. ఇది అసంభవం, అని మీరు చెప్పవచ్చు. ఎల్లప్పుడూ అలా జరుగదు. కాని జరగవచ్చు.

ఒక సందర్భంలో దీనికి వ్యతిరేకంగా జరిగింది. అతను వయెలిన్ విద్వాంసుడు. శతాబ్దిలోనే చాలా అద్భుతమైనవాడు. (మదర్ పేరు గుర్తు చేసుకొనే ప్రయత్నం చేశారు.) అ కొంచెం ఆగండి. అతని పేరు నాకు తెలుసు. కానీ మరచిపోయాను. అది గుర్తుకొస్తోంది. మళ్ళీ పోతోంది. అతని పేరేమిటబ్బా.... యేసయ్యే అతడు. బెల్జియన్. అతడు యథార్థంగా అత్యంత అద్భుత వాయులీన కళాకారుడు అతనిలో బెతావెన్ మళ్ళీ పుట్టాడు. బహుశా అది బెతావెన్ సంగీతప్రజ్ఞ. అతనికి బెతావెన్

తల, రూపము ఉన్నది. నేను అతనిని చూశా విన్నా. నేను పేరిస్ లో ఒక వయొలిన్ సంగీత కచేరిలో ఉన్నా, అది డి మేజర్ లో కచేరి. అతడు వేదిక మీదకు రావటం చూశా. నేను అన్నా. అత్యుద్భుతం. ఇతడు బెతావెన్ లాగే కనబడుతున్నాడు. అతని ముఖ చిత్రమే ఇతడు. కచేరీ ప్రారంభమైంది. వాతావరణం మారిపోయింది. ఏదీ కదల్లేదు. అంతా అద్భుతంగా ఉంది. మొదటినుండి చివరివరకు ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో కచేరీ సాగింది. అతనిలో బెతావెన్ సంగీత ప్రజ్ఞ కనబడింది. కాని బహుశా బెతావెన్ చైత్యపురుషుడు, ఒక చెప్పులు కుట్టేవాని శరీరాన్ని తీసుకొని ఉండవచ్చు. అది వేరే రకం అనుభవాన్ని కోరింది.

అలా ఎందుకంటే నేను చూచిన మనిషి రూపం భూతలానికి సంబంధించినది అది మనోప్రాణికం. బెతావెన్ తన మానసిక ప్రాణిక, భౌతిక సత్తాలను క్రమశిక్షణలో పెట్టాడు. తన సంగీతప్రజ్ఞ చుట్టూ. అది అదే రూపంలో నివశిస్తూ, బెల్జియన్ లో ప్రవేశించాయి. బెతావెన్ చైత్యపురుషుడు వీటిని క్రమశిక్షణలో పెట్టి, వాటికి ఒక రూపాన్నిచ్చింది. బెతావెన్ చనిపోయాక అతని చైత్యపురుషుడు అక్కడే ఉండి పోయిందని చెప్పలేము.

అది పద్ధతిప్రకారం అంతరాత్మిక ప్రపంచంలోనికి తిరిగి వెళ్ళి ఉండవచ్చు.

అతని ప్రజ్ఞ చుట్టూ ఏర్పాటైన సత్తాకు స్వతంత్ర జీవితం, స్వతంత్ర అస్తిత్వం ఉంటుంది. దానికి తగిన ఉపాధి దొరికిన వెంటనే, అది దానిలో ప్రవేశించి వ్యక్త మౌతుంది తనకు తానుగా.

CWM 5: 262-263 అనువాదం: ఎస్. వై. సోమయాజులు *(6281730339)*

పునర్జన్మలోని అంశాలు, గత జీవిత స్మృతులు

సాధారణంగా పునర్జన్మని పిలువబడుతున్న సమస్యను సవ్యంగా అర్థం చేసు కోవడానికి రెండు అంశాలను పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలని గ్రహించాలి. మొదటిది వ్యక్తీకరణ క్షేత్రమయిన విశ్వంలో ఊర్ధ్వాన్నుండి వ్యక్తీకరించుకోవాలనుకుని ప్రత్యేకంగా తనకు చెందిన కొన్ని రూపాల వరుసను ఎత్తి పట్టుకొనే దివ్యచేతనాసరళి, రెండువది కాలక్రమంలో ఊర్ధ్వాన్నుండి రానున్న శక్తిని అందుకునేవరకు అతిమానస సత్యముద్రను పొందేవరకు క్రింది నుండి ఉన్నతానికి వికసిస్తూఉన్న దివ్య బీజమయిన చైత్యపురుష. ఈ చైత్యపురుష చేతన మానవుని అంతరంగజీవి, తన ఆకాంక్షకు

స్పందిస్తూ స్థిరమయిన మూర్తిమత్వాన్ని ప్రసాదించడం కోసం ఏ అతిమానసం అవరోహిస్తుందో, దేనినుండి తన నిజ ఆత్మ లేక జీవి రూపుదిద్దుకోగలదో ఆ ద్రవ్యం. విశ్వజనీనప్రకృతి పదార్థంతో అన్ని రకాలయిన శక్తులు క్లిష్టమైన పరస్పర చర్యతో మానసిక, ప్రాణిక, భౌతికాలుగా తయారయిన అశాశ్వత నిర్మాణం మనిషి బాహ్య అస్తిత్వం. చైత్యపురుష వివిధంగా రూపొందిన అనుభవాల వెనుక నిలచి వాటి సారాన్ని ఉన్న దున్నట్లు గ్రహిస్తుంది. కాని వీటితో నిరంతర సంపర్కంలో ఉండకుండా ఒక నేపథ్యాన్ని సమకూర్చినప్పటికీ, వారి జీవితాల గురించి పూర్తి స్మృతిని నిలుపు కోదు. అందువలన చైతన్యపురుష సంపర్కంతో తన ఉన్నత జీవితాలనన్నింటినీ పునరవలోకనం పేరిట సాధారణంగాతరచు జరిగేదేమిటంటే ప్రయత్నపూర్వకమైన వంచన లేదా లోనుండి ఓ పద్ధతి లేకుండా వస్తున్న సూచనల నందుకొని అల్లడము. చాలామంది వారి పశు జీవితాలుగూడా అంతే బాగా గుర్తొచ్చినట్లు వాదిస్తారు. ప్రపంచపటంలో ఈ భాగంలో ఆభాగంలోను జీవిస్తున్న ఆ యా కోతినన్నట్లు చెప్తారు. కోతికి చైత్యపురుష చైతన్యంతో యెట్టి విధమైన సంపర్కముండదు అని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. కాబట్టి దానికి చెందిన అనుభవాలను లేశమాత్రమయినా ప్రసారం చేయలేదు. అతని బాహ్యమయిన కోతిస్వభావ ముద్రలు పశుదేహం పడిపోయిన వెంటనే లేకుండా పోతాయి. వాటి గురించి జ్ఞానమున్నట్లు నటించడం పరిగణనలోనికి తీసుకురావడమనేది సమస్యకు చెందిన యదార్థ వాస్తవాల గురించి తమ అజ్ఞానాన్ని తప్పుగా బయటపెట్టుకోవడమే, మానవజీవితాల విషయంలో గూడా కేవలం అంత రాత్మికమైనది ముందుకు వచ్చి ఉంటేనే కచ్చితమయిన జ్ఞాపకాలను మోసుకొచ్చి పరిరక్షిస్తుంది. అయినప్పటికీ అది నిరంతరం ముందుంటూ బాహ్యజీవితాలతో అస్తిత్వంతో ఒకటైఉంటే తప్ప కచ్చితమైన జీవిత వివరాలన్నింటినీ జ్ఞాపకముంచుకో లేదు. ఎందుకంటే భౌతికమనసు, భౌతిక ప్రాణికం ఒక నియమంగా జీవి మరణంతో లయించి పోతాయి. అవి శిథిలమయి, విశ్వప్రకృతికి చేరిపోతాయి. వారి అనుభవా లంటూ ఏవీ నిలిచి ఉండవు. అంతరాత్మికమైనదానితో ఐక్యమయ్యే వరకు అవి రెండు విభాగాలు గావు, ఒకే ఒక చైతన్యం కేంద్రదివ్య సంకల్పం చుట్టూస్వభావం మొత్తం ఒక్కటవుతుంది. ఈ కేంద్రీకృతమయిన జీవి ఊర్థ్వంలోఉన్న చైతన్యపు దివ్యసరళితో ముడి బడుతుంది. ఇదంతా జరిగేవరకు ఆ చైతన్యాన్కి చెందిన జ్ఞానాన్ని అందుకోలేదు. క్రమక్రమంగా జరిగిన స్వీయవ్యక్తతకు తనకు పరంపరంగా

మాధ్యమాలయిన ఆకృతుల జీవితాల వరుస మొత్తం గుర్తించిన ఎరుక ఉండదు. ఇది జరుగకముందు తన గత జన్మల గురించి వాటికి చెందిన వివిధ సంఘటనలగురించి మాట్లాడడంలో అర్థంలేదు.

CWM 3:148-149

పలు దేహాలలో ఒకే ఆత్మ

చైత్యపురుష పరిణామ పలితం, అంటే పదార్థంలోనికి విస్తరించిన దివ్యచేతన నెమ్మదిగా పదార్థాన్ని ఉన్నతీకరించి అది తిరిగి దైవం చెంతకు రావడం కోసం వికసిస్తూ ఉండునట్లు చేయడం జన్మలన్నింటిద్వారా అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చిన ఈ దివ్య కేంద్రంతో చైత్య పురుషుడు రూపొందిఉంటుంది. ఒకరకమయిన పరిపూర్ణతకు, దాని అభివృద్ధితో నిర్మాణంలో పరిపూర్ణతకు చేరుకునే సమయమొస్తుంది. అప్పు డెంతో ఎక్కువగా సత్యసాక్షాత్కారం పట్ల ఆకాంక్ష ఉండడంవలన, మరింకెంతో గొప్ప దివ్యవ్యక్తీకరణకై ఓ పరిపూర్ణత కోసం ముకుళితమయి ఉన్న అస్తిత్వాన్ని సాధారణంగా తనవైపుకు మళ్ళిస్తుంది. అంటే శ్రీఅరవిందులు అధిమనసని దేని నంటున్నారో. ఆ దానికి చెందిన జీవులలో ఒకటిప్పుడు ఈ చైత్యపురుషలో పున రవతరించడంకోసం వస్తుంది. మనుషులు సాధారణంగా దేవతలని పిలిచే ఆ జీవులలో ఏదో ఒకటై వుంటుంది. ఈ కలయిక జరగినప్పుడు సహజంగా చైత్యపురుష ఘన తర మౌతుంది. పునరవతరించిన జీవి దాని స్వభావాన్ని పంచుకొంటుంది. అది అప్పుడు తనలాంటి వాళ్ళను పుట్టించి విడుదల చేయగలుగుతుంది. అది అప్పుడు తననుండి తనలాంటి అంటే అది వాటిలోనుండే ఒక భాగాన్ని ప్రతిక్షేపించడంవలన స్వతంత్రమయి పునరవతరించడంకోసం అది యితరులలోనికి వెళ్తుంది. కాబట్టి రెండు మాత్రమేగాక మూడు, నాలుగు లేదా ఐదు రూపాలు ఉండగలవు. ఎన్ని అనేది అలా ఇవ్వగలిగిన వాళ్ళ మీద ఆధారపడి వుంటుంది. చెప్పేదేమంటే తన ఆవిర్భావమూలం అదే అంతరాత్మిక దైవం కాగలదని చెప్పవచ్చు. సాధారణంగా పలుప్రసరణలు ఉన్న ప్పుడు ఆ జీవినన్న అనుభూతి విభిన్నవ్యక్తులకుంటుంది. అదే అధిదేవతకు చెందినదేదో వారిలో ఉన్నందువలన అది సవ్యమే. అధిదైవంలో

ఒక భాగం దాని నుండి బయటకు వచ్చి మరొక జీవిలో స్వతంత్రంగా ఉంటుంది.ఇది ఆత్మ రెట్టింపు అవ్వడంగాదు. ఒకరకమయిన స్వీయ ప్రతిక్షిప్తత.

CWM 5: 263- 64

గత జీవితం జ్ఞాపకముండకపోవడం

అంతరాత్మ భూతలానికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు గతం జ్ఞాపకముండదు, అంతరాత్మ పుర్జన్మకు తిరిగి వచ్చినప్పుడు మరచిపోవడమనేది ఒక నియమంగాదు. గత జన్మకు చెందిన బలమయిన, తగినంత వివరంగానున్న ముద్రలెన్నో ప్రత్యేకించి బాల్యదశలో ఉంటుంటాయి. కాని స్థూలంగా అందించే విద్య, వాటి కంటే బలమయిన పరిసరాల ప్రభావాలు వాటి నిజస్వభావాన్ని గుర్తించకుండా ఎక్కువ నిరోధిస్తుంది. కాని ఎప్పుడూ అలాగే ఉండదు. కచ్చితమైన గత జీవిత స్మృతులున్నవారుకూడా ఎంతో మంది ఉన్నారు. కాని విద్య పరిసరాలు ఈ విషయాలను నిరుత్సాహ పరుస్తాయి. నిలిచిగాని, పెరుగుతూగాని ఉండలేవు. ఎంతోమంది విషయంలో బయట

నరకం, స్వర్గం అనేవి తరచు అంతరాత్మ ఊహాత్మిక స్థితులు, లేదా ప్రాణికజీవి అంతరించిన తర్వాత తనగురించి నిర్మించుకున్న ఓ ఊహాచిత్రం. నరకమంటే ప్రాణిక ప్రపంచంద్వారా సాగే ఏదో బాధాకరమయిన ప్రాంతం లేదా అక్కడ దుఃఖభూయిష్టంగా తిరుగాడుతూండేటట్లు చేసే ప్రాంతం. ఉదాహరణకు పలు ఆత్మహత్యల విషయంలో ఎక్కడ తాను అసాధారణంగా, హింసాత్మికంగా బయటపడి యీ ఘటన సృష్టించిందో అక్కడ బాధ, సంక్షోభాలు కల్పించిన వత్తిళ్లతో చుట్టుముట్టబడి ఉండడం, ఆహ్లాదకరమయిన లేదా చీకటిమయమయిన అనుభవాలు చొచ్చుకువచ్చే నిజమయిన మానసిక ప్రపంచాలు, ప్రాణిక ప్రపంచాలు గూడా ఉన్నాయి. అవసరమయిన సంబంధాలనేర్పరచే స్వభావంతో రూపొందిన విషయాల ఫలితంగా తాను వీటి ద్వారా వెళ్తుంటాడు. కాని అది బహుమానంగానో, ప్రతిఫలంగానో భావించడం ఓ మొరటయిన అసభ్యమయిన భావన, దానిని మనం కేవలం ఒక ప్రాచుర్యంలోవున్న తప్పిదంగా భావించి పట్టించుకోకుండా ఉండాలి.

CWM 28: 535- 36

పడకుండా అణగంతో ఉనికిలో ఉండవు. అదే సమయాన చైత్యపురుషుడు ప్రధానంగా తనతోపాటు మోసుకెళ్ళి తిరిగి వెనుకకు తీసుకువచ్చేది సాధారణంగా ముందు జీవితాలలోని తన అనుభవాలసారాన్ని ఫలితాన్ని మాత్రమేనని వివరాలను గాదని గుర్తించాలి కాబట్టి గతంలో తనకు సంభవించిన పొందికయిన అవే జ్ఞాపకాలను ప్రస్తుత ఉనికిలో ఆశింపలేవు. ఆత్మ అంతరాత్మిక ప్రపంచంలోనికి సూటిగా వెళ్ళగలదు గాని అది మరణించిన సమయంలోని చైతన్యస్థితి మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అంతరాత్మిక జీవి ఆ సమయంలో ముందుంటే ఈ తక్షణ బదలాయింపు సాధ్యం. మానసిక ప్రాణికాలతో పాటు అంతరాత్మిక జీవి అమృతత్వాన్ని పొందటం మీద యిది ఆధారపడదు. అది పొందిన వారికి భిన్న ప్రాంతాలలో తిరిగే శక్తి ఉంటుంది. భౌతికప్రపంచంమీద గూడా, దానికి కట్టుబడి ఉండకుండా పనిచేస్తాయి. మొత్తం మీద ఏమని చెప్పవచ్చునంటే వీటి విషయాలలో మార్పుండని ఏకైక కఠిన నియమమంటూ లేదు. మొత్తం మీద ఒక చట్రంలా, ఒక నమూనాలో అన్నీ అమరి పోయి, వాటివాటి స్థానాలను తీసుకున్నప్పటికీ చైతన్యంమీద, దాని శక్తులు, వైఖరులు, నిర్మాణాల మీద ఆధారపడి పలువిధాలుగా ఉండడం సంభవమే.

CWM 28: 536 అనువాదం: జి. అరుణామోహన్ *(9866117137)*

గత జీవితాల స్మృతులు

మనలో ఎంతమంది గతజన్మలు గుర్తు పెట్టుకుంటారు?

మన అందరిలో, మన చేతనలోని ఏ మూలలోనో, ఒక స్మృతి వుంటుంది. అయితే ఇది అతి జాగరూకతతో పరిశోధించాల్సిన విషయం ఎందుకంటే మానవ మనసు ఎల్లప్పుడూ భావుకతను ఎక్కువగా యిష్టపడుతుంది. తన పునర్జన్మ గురించిన ఏ చిన్న సత్యమైనా తెలియగానే అనేకానేక అందమైన కథలు దాని చుట్టూ అల్లాలి. అని అనుకొంటుంది. ప్రపంచమెలా నిర్మించబడ్డదీ అది భవిష్యత్తులో కెలా సాగుతుంది గతంలో నువ్వెప్పుడు ఎలా పుట్టావో ఇకపై నువ్వేలా వుంటావో కథలు చెప్తారు. ఆధ్యాత్మికజీవనానికి వీటితో సంబంధంలేదు. పూర్వజన్మల గురించిన నిజమైన స్మృతి సమగ్ర విజ్ఞానంలో కేవలం ఒక భాగమే. కాని దానిని ఊహాజనితభావనల మార్గంలో పొందలేము. ఒకవిధంగా అది విషయపరమైన జ్ఞానమయితే, మరొకవిధంగా అది ఎక్కువగా వ్యక్తిగత విషయపరమైన అనుభవంపై ఎంతగానో ఆధారపడి వుంటుంది. ఇక్కడ నూతన చిత్రీకరణకు, వక్రీకరణకు లేదా అసత్యపు అమరికకు అవకాశం ఉంది. ఈ విషయాల సత్యాన్ని చేరాలి అంటే నీ అనుభవం లేక ప్రాణికజోక్యం వుండకూడదు. వ్యక్తిగత ఊహలనుండి ఉద్వేగాలనుంచి తోచినట్లుగా విశ్లేషించి వ్యాఖ్యానించే మనస్సుకుండే అలవాటునుంచి విడివడాలి. గతజన్మల అనుభవాలు బహుశా నిజమే కావచ్చు. కానీ నువ్వు చూసిన దానికి నీ బుద్ధి దానిపై ఇచ్చే వివరణకు, అభిప్రాయానికి మధ్య తీవ్ర వ్యత్యాసముండి తీరుతుంది. నువ్వెప్పుడయితే సహజభావనల నుండి విడివడి నీ మనస్సు పరిధిని దాటిపోగలవో అపుడు సత్యాన్ని చేరుకొంటావు.

CWM 3:40- 41

చైత్యపురుష జీవితం

కొద్దిపాటి జ్ఞానం గలవారు, ఎంతో కొంత మార్మిక జ్ఞానం కలవారు, అమాయక ధోరణిలో పునర్జన్మని నమ్మేవారుంటారు. వారిలా నమ్ముతారు. అతిచిన్న వ్యక్తి ఒక దేహమనే వస్త్రాన్ని ధరించినవాడు ఎపుడయితే ఆ వస్త్రం పాడైపోతుందో,

అపుడు మరో వస్త్రాన్ని ధరిస్తాడు.... ఒక బొమ్మకి బట్టలెలా మారుస్తామో, వాళ్ళకది అలా వుంటుంది. దేహం మారటం అనేది బట్టలు మార్చుకోవడం లాంటిది. కొంతమంది వారు కోతులుగ వున్నప్పటినుండీ వారి జీవితం ఎలా ఉందో అన్నదానిని గురించి చాలా గంభీరమైన పుస్తకాలు వ్రాశారు. ఇది నిజానికి చిన్నపిల్లల మనస్తత్వం. ఎందుకనగా వెయ్యికి తొమ్మిదివందల తొంభైతొమ్మిది సందర్భాలలో అస్తిత్వంలో కేంద్రబిందువుగా నున్న చిన్నఅంతరాత్మిక నిర్మాణం మరణం తర్వాత కొనసాగుతుంది. మిగతాదంతా కరిగిపోయి ముక్కలుగా పడిపోయి ఇక వ్యక్తిత్వం అనేది వుండదు. మనిషి భౌతిక జీవితంలో భౌతిక అస్తిత్వం చేతనాపూర్వకంగా నెరవేర్చే పనుల్లో చైతన్యపురుష ఎంతవరకు పాలు పంచుకొంటుంది? నేను కొద్దిపాటి క్రమశిక్షణ కలిగి యోగం చేసే వారి గురించి మాట్లాడ్డం లేదు. నేను మాట్లాడేది సాధారణ జనుల్లో మానసికంగా ఇది వరకు ఎదిగి జీవితంలో జోక్యం చేసుకొని దానికి మార్గదర్శకం చేయగలరో వారిని గురించి. మానసిక జోక్యం లేకుండా సంవత్సరాల తరబడి గడిపేవారున్నారు. వారే దేశంలో పుట్టారో, వాళ్ళ అమ్మ- నాన్న ఎలా ఉండేవారో వారుండిన ఇంటిని గురించి, పైకప్పుగురించి, దాని ప్రక్కనే వున్న అరణ్యం గురించి వారి జీవితంలో జరిగిన సంఘటనల గురించి చెప్తారు. అది పూర్తిగా అవివేకం. ఎందుకనగా ఆవి చెరిగిపోయాయి. వాటి ఉనికిని కోల్పోయాయి. అప్పటి కాలపు జ్ఞాపకం ఎవరి మనసులోనయినా ఇంకా వుండి వుండవచ్చు. అది జీవితంలో ఒక ప్రత్యేక క్షణంలో ఒక ప్రత్యేక పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు చెప్పాలంతే. కీలక సమయాలు అనగా హఠాత్తుగా ఒక అంతః పిలుపు లేదా ఒక ఆవశ్యకస్థితి వలన అనుకోకుండా మానసికశక్తి జోక్యం చేసుకొన్నందున మానసిక స్మృతిపథంలో పరిస్థితుల సముదాయం ఆ క్షణాన క్రియాశీలమైన చేతనకు జ్ఞాపకం వస్తుంది. అప్పుడు అది కొన్ని సాంగత్యాలతో పాటు, నీ పరిసరాలలోపాటు బహుశా నువ్వు విన్న ఒక మాట లేదా ఒక పదబంధంతో పాటు నీ చేతనలోకి చేరుతుంది. కానీ అన్నిటికన్న ముఖ్యమైనది ఏమిటనగా ఆ క్షణాన, లోన అంతరాత్మ స్థితి. ఎందుకనగా అది నిజంగా స్పష్టంగా ముద్రించబడి వుంటుంది. ఇవన్నీ మానసిక జీవితపు ప్రత్యేక ఆనవాళ్ళు. దానిపై గాఢముద్రవేసి, అది రూపొందడంలో పాలు పంచుకొన్నవి. అందువల్ల చైత్యపురుషుడిని నీలో నీవు తిరిగి నిరంతరం యెడతెగకుండా స్పష్టంగా కనుగొన్నప్పుడు ఇలాంటి విషయాలన్నీ నీకు గుర్తొస్తాయి. మనిషి జీవితంలో హఠా

త్తుగా జరిగిన సంఘటనలు ఉండవచ్చు. ఎవరూ ఇలా చెప్పలేరు. నేను ఫలానా వ్యక్తిని నేనిలాంటి పని చేసాను. నన్నీ పేరుతో పిలిచేవారు. ఈ పని లేక ఆపని చేస్తూండేవాడిని అని లేనట్లయితే ఆ ప్రత్యేక క్షణంలో (ఒక అరుదైన క్షణంలో) పరిస్థితులు కొన్ని కలిసి కట్టుగా ఏర్పడి తాను పుట్టిన తేది. స్థలము, దేశము, చెప్ప గలిగే విధంగా వుండి వుండవచ్చు. అది జరుగవచ్చు.

CWM 5:32 - 35 అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి *(9014239277)*

గత జన్మల గురించిన ఊహాగాధలు, మానసిక స్మృతులు

ఇతరుల జీవితాలను గురించి చెప్పే వ్యక్తున్నారు. ఔను. నాకు చాలా విష యాలు తెలుసు. ఒకరు వినగలిగినన్ని నేనూ విన్నాను. నాకు కథలు కథలుగా చెప్పుతారు. వారు నిన్ను చూసి నేను ఫలానా జన్మలో ఫలానావాడిని నీవు ఫలాన పనిచేశావు. అని అంటారు. ఇది వాస్తవం కాదని గ్యారంటీగా అంటాను. ఎందుకంటే ఎక్కడనో ఒకవ్యక్తిని చూశానని అతను అప్పుడు అలా వుండేవాడు, ఇప్పుడు ఇలా వున్నాడు అని ఎలా తెలుసుకొనగలరో నాకు తెలుసు. ఇది పుస్తకంలో వ్రాయగలిగిన ఒక చిన్న కథ. జ్ఞానం నీకు తెలిసినప్పుడు ఆ అంతరాత్మికతను నీవు గుర్తించినపుడు అకస్మాత్తుగా ఒక దృశ్యాన్నో, ఒక ప్రతిమనో ఒక రూపాన్నో, చూడగలవు. ఆ సంసర్గం వలన వ్యక్తిలో గతజన్మ నుండి సంక్రమించిన ఆకర్షణలను పరితాపాలను చూడగలుగుతావు. అయితే నేను చెబుతున్నట్లు అవి జీవితంలో కొన్ని క్షణాలు మాత్రమే. అటువంటివాటిని చూడగలం గాని జీవితం యావత్తునూ వర్ణించలేము. వివరించలేము.

చరిత్రలో నిలిచిపోయినవారి పేర్లను షేక్స్పియర్లను ముఖ్యమైన వ్యక్తులను నెపోలియన్లను గొప్పవ్యక్తులను సీజర్లనెందరిగురించో హాస్యాస్పదంగా శ్రీఅరవింద మహాశయులు వ్రాశారని నా నమ్మకం.చరిత్రలో నిలిచిపోయిన యెందరో వందలకొలది వున్నారు. వారి కథలను నీవు విని వుంటావు. నేను ఇలాంటివాణ్ణి. ఇది చేశాను, అని ప్రేతాత్మలు వచ్చి నీతో మాట్లాడుతాయి.

చాలామంది ఆత్మలతో ఆడుకోవడంలో నిమగ్నమై వుంటారు. ప్రత్యేకించి ఆత్మలతో సంభాషించేటప్పుడు ఆటోమెటిక్ గా వ్రాయడం చేస్తుంటారు. ఇప్పుడు బహుభాషలలో మాట్లాడే ఆత్మలున్నాయి. నెపోలియన్ లాంటి ఆత్మలు ఎన్నో

ప్రదేశాలకు ఒకేసారి రాగలవు. (నెపోలియన్ అంటే పక్షపాతం ఎందుకు చూపిస్తారో తెలియదు.) ప్రతి చోటుకు నెపోలియన్ వచ్చి అసాధారణమైన, వివాదాస్పదమైన కథలన్నింటిని ఒకేసారి చెపుతుంటాడు. వాస్తవంగా ఇలాంటివారు చాలా చురుకుగా వుంటారు. ఇలా చెప్పడం వినోదకరమైన అసాధారణమైన విషయం.

నిజమేమిటంటే ఇవి చాలా చిన్న ప్రాణిక జీవులు. మనిషి చనిపోయినతరువాత తీరని కోరికలు ఒక రూపును దాల్చి అలాగే పేరుకొనిపోయి తిరిగి వ్యక్తమయ్యేందుకు ప్రయత్నిస్తూంటాయి.

ఈ ప్రాణిక ప్రపంచంలో అవి చాలా చిన్న జీవులు. సద్బుద్ధి లేనివి. ఆటోమెటిక్ గా వ్రాయడం, ఆత్మలతో సంభాషించడంలాంటివి చూసినపుడు అవివచ్చి ఆడుతూంటాయి. మానవాలోచనలను సులభంగా చదవగలిగే ప్రదేశంలో వుంటూ మీ శిరస్సులో ఏముండేది. అవి చాలా చక్కగా చెప్పగలుగుతాయి. నీవు ఆశిస్తున్నదానికి ప్రత్యుత్తరమిస్తుంటాయి. నీవు ప్రత్యేకమైన సమాధానాన్ని కోరుకుంటూవుంటే నీవు ప్రశ్న వేయకముందే సమాధానం చెబుతూంటాయి. సరైన వివరణలనిస్తుంటాయి. నీకు ఫలానాది జరిగిందని నీ కుటుంబంలో ఫలానా అని వాటికి బాగా తెలుసు కాబట్టి .... నీ ఆలోచనలను చక్కగా చదివి నిన్ను ఒప్పించేటట్లుగా చెపుతాయి. నాకు వివాహమయిందని ముగ్గురు కుమారులు, నల్గురు కుమార్తెలు ఉన్నారని నేను చెప్పలేదు. ఇవన్నీ అతనికెలా తెలుసు. ఎందుకంటే అవన్నీ నీ శిరస్సులో వుండేటటువంటివేకదా.

అంతరాత్మిక స్మృతులకు చాలా ప్రత్యేకమైన ఒక లక్షణం, అద్భుతమైన తీక్షణత లుంటాయి. కాని వాటిని ఈ విధంగా వివరించలేను. అవి మరచిపోలేని జీవితలక్షణాలు. చైతన్యం తీక్షణంగా, ప్రకాశవంతంగా, బలంగా, చురుకుగా, శక్తివంతంగా వున్నపుడు జీవిత దిశనే మార్చగల మలుపుతిప్పే క్షణాలవి. ఒకరు ఎటువంటి దుస్తులు ధరించింది ఎవరితో మాట్లాడుతున్నదీ పొరుగువారెవరో, ఏ క్షేత్రంలో వున్నారో చెప్పలేరు.

CWM 5:32-36

యోగాచరణగావించే పిల్లి పునర్జన్మ నొందుట

ఒక పిల్లి వుండేది. ... దాని పేరేమిటో నాకు తెలియదు. మీకు తెలుసు. నాకు చాలా పిల్లులు వుండేవని. ఇపుడు వాటి జ్ఞాపకాలు లేవు. కికీ పేరుండే పిల్లి వుండేది.

ఈ కికీ దాని ప్రథమ పుత్రుడు. తరువాత కొంత కాలానికి మరొక పుత్రుడు పుట్టాడు. ఈ రెండవదానిపేరు బ్రౌనీ. కుక్కలకు ఒక జబ్బు వచ్చినట్లే, పిల్లులకు ఒక జబ్బు వచ్చింది. ఆ జబ్బుతో ఆ పిల్లి చనిపోయింది. ఆ జబ్బు ఎలా వచ్చిందో నాకు తెలియదు. జబ్బువచ్చినప్పుడది అద్భుతంగా వుండేది. దాన్ని పసిపిల్లవానిని చూసుకొన్నట్లు చూసుకొనేదానిని. అది ఎప్పుడూ ఒక ఆకాంక్షను తెలియజేసేది. అది జబ్బు పడకముందు మేము గ్రంథాలయంలోని ఒక గదిలో ధ్యానం చేసేవారం. ఆ గది శ్రీఅరవిందమహాశయులవారి స్వంతగది. మేము నేలపై కూర్చునేవారం. ఆ గదిమూలలో ఒక కుర్చీ ఉండేది. మేము ధ్యానానికి సమావేశమైనపుడల్లా ఈ పిల్లి వచ్చి చేతులుగల ఆ కుర్చీలో తిష్టవేసి పారవశ్యంలోకి వెళ్ళేది. పారవశ్యంలో కదలికలువుండేవి. నిద్రించేది కాదు. నిజంగా పారవశ్యంలో వుండేది. పారవశ్యచిహ్నాలను కనబరుస్తూ, అద్భుత కదలికలు చేసేది. జంతువుల మాదిరి కలలుకంటూ పారవశ్యంలోనే వుండేది కాని బయటకువచ్చేదికాదు. బయటకువచ్చేందుకు తిరస్కరిస్తూ గంటలతరబడి పారవశ్యంలో వుండేది. అయితే మేము ధ్యానం ఆరంభించేవరకు లోనికి వచ్చేదికాదు. కుర్చీలోనే తిష్టవేసి మేము ధ్యానంచేస్తున్నంతసేపు అక్కడే వుండేది. మేము ధ్యానం ముగించినా అది అలాగే వుండేది. నేను వెళ్ళి ప్రత్యేకపద్ధతిలో పిలుస్తూ స్పృహలోకి తెచ్చే దానను. బయటకు పోవటానికి సమ్మతించేది. లేకుంటే ఎవరువచ్చి పిలిచినా కదిలేది కాదు. ఈ పిల్లికి మానవ జన్మ నెత్తాలనే కోరిక ఉండేది. వాస్తవానికి అది శరీరం వదిలినప్పుడు మానవ శరీరంలో ప్రవేశించింది. మానవ చైతన్యంలో ఇది ఒక చిన్న భాగం మాత్రమే.

ఇది ఒక మహిళ. యితరపిల్లి విషయానికి సంబంధించిన దానికి యిది వ్యతిరేకం అన్పించేటట్లు వుంది. ఇది ఎన్నో జన్మలను గైకొని అంతరాత్మిక దశలను దాటి మానవ శరీరంలో ప్రవేశించింది. ఇది దానికి తగినంత సామాన్యశరీరం మాత్రమే.

పిల్లి అభివృద్ధికి మానవాభివృద్ధికి తేడావుంటుంది.

అలా జరుగుతుంది..... ఇవి అరుదైన ప్రత్యేక సందర్భాలు, కాని జరుగుతాయి.

CWM 7:98-100 శ్రీమాత

అనువాదం: శ్రీ ఆకుల కృష్ణ (9980251895)